Martinus

IDEALNA HRANA

IDEALNA HRANA

Martinus

Martinus

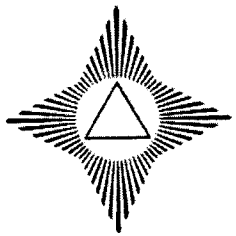

IDEALNA HRANA

TELEdisk, 2004

Biblioteka
Duhovna Znanost

Nakladnik
TELEDISK d.o.o.

Za nakladnika
Davor Imenjak

Urednik biblioteke
Darko Imenjak

Naslov izvornika
Den Ideelle Føde
Prvo izdanje tiskano 1933.

Naslov engleskog izdanja
The Ideal Food

Sa engleskog preveo
Davorin Gruden

Lektura
Danica Papić-Koren

Copyright © Martinus Institute Copenhagen

Grafička obrada *TELEdisk d.o.o.*

Tisak *Studio Moderna d.o.o.*

SADRŽAJ

1. Osjećaj za hranu u zemaljskoga je čovjeka nepouzdan 1
2. Kada čovjek nema dovoljno instinkta niti inteligencije za odabir potpuno savršene hrane . . . 4
3. Kandidati za buduće nenormalne inkarnacije ili oblike postojanja 9
4. Zašto zemaljski čovjek uglavnom jede grubu hranu životinjskog porijekla 11
5. Peta zapovijed i čovjek koji se hrani krvlju i mesom 15
6. Kako pogrešna prehrana utječe na stvaranje sudbine ljudi 20
7. Primjedbe na prestanak konzumiranja životinjske hrane i narkotika i odgovor na njih 25
8. Kada se izgubi prirodan osjećaj okusa 32
9. Posljedice nepravilne prehrane mogu pratiti pojedinca tijekom brojnih inkarnacija 36
10. Neophodnost promjene čula okusa 42
11. Zašto vegetarijanska hrana predstavlja manji stupanj ubijanja od hrane životinjskog podrijetla . . 44

12. "Proces mišljenja odozdo" i "proces mišljenja odozgo" 47

13. "Životne jedinice" 49

14. "Spisak grijeha" kojih ima mnogo više od onih za koje se molimo Bogu da nam ih oprosti 52

15. Zašto se životne jedinice opisuju kao "vibracije", "tvari" ili "materija" 55

16. Naša sreća ne ovisi samo o našem odnosu prema našim bližnjima, već također o našem odnosu prema životnim jedinicama ili prema "materiji" u našem organizmu 57

17. Princip životnih jedinica u svemiru 59

18. "Unutarnji" i "vanjski" uvjeti za životne jedinice u našem organizmu, kao i za nas same 66

19. Budući da životne jedinice čine pramateriju, svemir postaje identičan oceanu vječnog života .. 68

20. Kada se "žive" stvari smatraju "mrtvima" 69

21. "Suštinske vibracije" živog bića i "suštinske vibracije" materije 71

22. Potpuni nedostatak moralnog uvida u odnosu pojedinca prema milijardama živih bića koja sačinjavaju "materiju" njegovog organizma 74

23. Zašto je vegetarijanska hrana zdraviji izvor prehrane od hrane životinjskog porijekla 76

24. Zašto se hrana kuha. "Životne A-jedinice" i "životne B-jedinice" 79

25. Hrana koja je privremeno savršena za pravog bogočovjeka 83

26. Sadašnjost i budućnost 85

27. "Idealna hrana" za današnjeg čovjeka 87

28. Prijelazni stupanj između prehrane mesom i voćem 89

29. Grubi ili teže probavljivi biljni proizvodi kuhaju se i dalje 92

30. Zašto će čisto voćno meso biti hrana budućeg čovjeka 99

31. Nekoliko naputaka vegetarijancima početnicima .. 100

32. Narkotici, opijati i stimulansi nisu prava hrana ... 101

33. Kada čovjek nema ljubavi prema mikroskopskim bićima koja čine "materiju" u našem organizmu .. 102

1

Osjećaj za hranu u zemaljskoga je čovjeka nepouzdan

Jedno od velikih pitanja je što je idealna hrana. Naprednom duhovnom istraživaču već je odavno jasna činjenica da se čovječanstvo razvija od primitivnog, grubog životinjskog stanja prema savršenom ili profinjenom obliku postojanja. Njemu je isto tako jasna činjenica da što je organizam profinjeniji, to je profinjenija hrana ili namirnice koje taj organizam treba dobiti. Dok primitivan čovjek može slobodno jesti iz kante za smeće ili konzumirati trule i smrdljive proizvode, profinjeni, civilizirani čovjek može konzumirati samo takozvane "svježe proizvode" koje po mogućnosti "nije dotakla ljudska ruka", već su proizvedeni pod najstrožim higijenskim uvjetima. Međutim, mora se istaknuti da je razvoj osjećaja za hranu kod civiliziranog čovjeka, što se u ovom slučaju odnosi na organe okusa, još uvijek daleko od toga da drži korak s drugim područjima njegova razvitka. Svrha čula za hranu jest stvaranje osjećaja

prirodne gladi i prirodne žeđi. Pod prirodnom gladi i žeđi ovdje se podrazumijeva zdrava ili prirodno usklađena želja za upravo onim tvarima koje organizam mora uzeti i asimilirati kako bi potpuno zdravo funkcionirao. Nebrojeni primjeri organskih bolesti i velike patnje koje mora podnositi civilizirani čovjek dokaz su da čula za hranu tog bića ne stvaraju sasvim prirodnu glad i žeđ već, naprotiv, uvelike stvaraju glad za neprirodnim izvorima prehrane i za neprirodnim stimulansima. Sa kozmičkog gledišta samo je vrlo maleni postotak civiliziranih ljudi potpuno zdrav. No, ovdje se moraju uzeti u obzir i ostale okolnosti kao što je njihov odnos prema klimi, vježbanju, spavanju, svježem zraku, svjetlosti, čistoći i odijevanju. Čovjekova potreba za tim stvarima također mora biti zdrava; ako nije tako onda nema koristi od zdrave hrane. Dakle, nema koristi ako čovjek jede zdravu hranu ukoliko konstantno živi na lošem zraku i lošem svjetlu ili ukoliko nosi pretanku odjeću, isto kao što nema koristi od njegovog života na svježem zraku i u zdravoj klimi, i u nošenju dobre, tople odjeće itd., dok on neprestano unosi u svoj organizam neprirodne hranjive tvari.

Svako je živo biće izvorno opremljeno organima koji stvaraju normalnu glad i žeđ, to jest normalnu potrebu za hranom koja je potpuno prirodna za organizam, te za ispunjavanje posebnih uvjeta na kojima se temelji potpuno zdravo postojanje. Kod životinja se ti organi i svijest o prehrani još uvijek nalaze u svojem najčistijem obliku i gotovo ih u potpunosti štite od grešaka u načinu života tako da im mogu biti ugodni samo oni oblici prehrane i načina života koji su potpuno normalni za

njihov evolucijski standard. Sasvim je drukčiji slučaj s onim bićima koja obično nazivamo "ljudima", koja, prema knjizi "Livets bog" (Knjiga života), nisu potpuno razvijena kao takva, i uslijed toga u određenom stupnju još uvijek pripadaju životinjskom carstvu. Osjećaj za hranu tih je bića u vrlo velikom stupnju poremećen, zakržljao i nepouzdan. To zapravo znači da ta bića ponekad mogu osjećati vrlo jaku glad ili čak i vrlo snažnu želju za manje ili više neprirodnim tvarima; uistinu, ponekad u tolikom stupnju da te tvari u mnogo slučajeva postaju njihova svakodnevna hrana i piće.

Neprirodne su tvari one kod kojih organizam troši previše energije u svrhu izvlačenja hranjivog sadržaja, koje ljudski organizam zapravo ne može probaviti i koje su gotovo u potpunosti bez hranjive vrijednosti (isto kao i one koje stvaraju energiju presnažnu za organizam koja ga time uzdrma do temelja). Te neprirodne tvari tako postaju čisti otrov za organizam. Kada su čula za hranu ili organi okusa zemaljskog čovjeka toliko neuravnoteženi da oni ponekad iziskuju svakodnevno ili neprestano unošenje takvih otrovnih tvari, naravno da organizmi tih bića postaju u odgovarajućem stupnju bolesni, nenormalni ili jadni.

2

Kada čovjek nema dovoljno instinkta niti inteligencije za odabir potpuno savršene hrane.

Zemaljski su ljudi kroz religiju, mudrost i znanost, te ostale oblike samog života, u proteklih nekoliko stoljeća prošli kroz vrlo ubrzani proces razvitka. To je prije svega uzrokovalo izuzetni razvitak inteligencije koji je proširio njihov horizont opažanja, pa su oni zagospodarili nad silama ili realitetima o kojima prethodno nisu ništa znali. Budući da je ta nova vještina isto što i povećanje tzv. "slobodne volje", ta je čovjekova "slobodna volja" time uzdignuta malo iznad običnog, primitivnog, životinjskog oblika "slobodne volje" na koji je bio naviknut. Dok je prethodni oblik volje uglavnom bio upravljan sklonostima instinkta, novi oblik je pretežno upravljan sklonostima inteligencije. Time se zemaljski čovjek u izvjesnom stupnju uzdigao iznad običnog životinjskog carstva osvajajući nova prostrana duhovna ili mentalna područja. No, koliko je čovjek na taj način stupio u nova duhovna područja koristeći inteligenciju umjesto instinkta, toliko je instinkt, naravno, zakržljao, jer je nepobitni zakon prirode da oni dijelovi organizma, kao što su organi, udovi, čula itd., koji se ne koriste, naposljetku postanu neupotrebljivi i zakržljaju, a tijekom budućih inkarnacija potpuno nestanu. To znači da se ne mogu održati ukoliko se ne upotrebljavaju.

Budući da životinjski istančani i razvijeni instinkt, dakle, kod čovjeka kržlja, a bio je temelj sposobnosti osjećanja potpuno normalne gladi i žeđi, u odgovarajućem je stupnju zakržljala sposobnost zemaljskog čovjeka da osjeća normalnu glad i žeđ.

Da organizam zemaljskog čovjeka usporedno s njegovim razvitkom iz životinjskog carstva nije postajao sve profinjeniji, nego da je ostao jednako grub, omogućujući mu konzumiranje uobičajene grube životinjske hrane, tada bi ga njegova naviknuta svijest mogla zaštititi, jer tada ne bi bilo nikakvih promjena u njegovom načinu života. Ali organizam se, kao što je već spomenuto, profinio i zato su za njegovo održavanje ili postojanje potrebne odgovarajuće profinjene tvari. Budući da je zemaljski čovjek tijekom razvitka došao do točke u kojoj njegov organizam više ne može podnositi staru životinjsku hranu u istom stupnju kao prije, nego zahtijeva nove i profinjene proizvode za svoju prehranu, i budući da mu je instinkt zakržljao, taj instinkt više ne može jamčiti pojedincu sigurnost u pogledu izbora prave hrane. Zato se čovjek mora osloniti na svoju inteligenciju u pronalaženju najpogodnije hranjive materije za sadašnji stupanj razvitka svojeg organizma. Ali kako ništa u organizmu ne može nastati odjednom, već može postati korisno samo kroz postupni razvitak, tako ni inteligencija ne može nastati odjednom, nego se mora razvijati. Kako se inteligencija može razviti samo putem iskustava, tako i zemaljski čovjek mora, u onim područjima gdje se uzdigao iznad toga da bude vođen starim životinjskim instinktima, učiti iz stvarnih iskustava. Ali iskustva se

stječu na temelju grešaka. Tako se zemaljski čovjek nalazi na stupnju razvitka gdje on, upravo zbog opadajućeg instinkta i još uvijek nedostatne inteligencije, čini bezbrojne greške. Pomoću svoje razvijene slobodne volje on može birati što će jesti i piti, ali nema dovoljno instinkta niti inteligencije za odabir potpuno savršene hrane ili hrane koja u potpunosti odgovara stupnju razvitka njegovog organizma. On, prema tome, u vrlo velikom broju slučajeva ne samo da odabire hranu koja se samo općenito može nazvati hranom, nego čak odabire tvari koje apsolutno *nisu hrana*. Unošenje u organizam hrane koja ne odgovara tom organizmu neminovno u njemu stvara nesklad. Budući da nesklad u organizmu može uzrokovati samo bolesti ili patnju, razumljivo je da je to kod zemaljskog čovječanstva dovelo do pojave raznih "vračeva", "nadriliječnika", "mudraca", "iscjelitelja vjerom" i "doktora", koji se s više ili manje uspjeha bave popravcima oronulih i preopterećenih organizama. Nadalje, iste okolnosti uzrokuju oslanjanje nesretnog čovječanstva na bezbrojne "lijekove" koji su silno rašireni, ili na sve moguće vrste praškova i tekućina, samo ako imaju prilijepljenu etiketu "lijek", bez obzira na to koliko su oni, prema kozmičkim analizama, opasni i štetni za organizam. Isto tako su otkriveni ili izumljeni analgetici koji sigurno privremeno uklanjaju bol, ali uslijed toga zapravo umanjuju sposobnost organizma da prepozna otrovne tvari u organizmu i njegovu sposobnost obrane. Razumljivo je da način života ili postojanja koji u obliku neprirodne hrane i pića uzrokuje neprestano nagomilavanje otrova u organizmu

ili kao "lijek" uzrokuje daljnje nagomilavanje otrova, koji možda u određenim slučajevima mogu ublažiti posljedice prethodnih (ali, s druge strane, u mnogim slučajevima ostavljaju iza sebe neke sasvim druge štetne i neizlječive posljedice), konačno narušava čak i najvišu stvaralačku snagu pojedinca ili "X2" , koja je opisana u knjizi "Livets bog". U skladu sa vječnim zakonima ljubavi, narušavanje zdravlja kulminirat će katastrofom. Istina je da je ta katastrofa sama po sebi užasna i da se javlja kao najviše ili najradikalnije iskustvo koje postoji, ali, s druge strane, upravo zahvaljujući svojem snažnom učinku, ona zaustavlja potpuno narušavanje i na taj način vraća pojedinca onome što je normalno ili prirodno, s voljom i snagom da nikada više unutar sadašnje spirale razvitka ne odstupi od normalnog ili božanstvenog načina prehrane.

Dakle, do te katastrofe dolazi zato što je pojedinac privremeno u potpunosti izgubio svoju stvaralačku snagu i, u najgorim slučajevima, u brojnim inkarnacijama više nije sposoban stvoriti savršeno ili normalno fizičko tijelo. On se stoga tijekom tog vremena pojavljuje na fizičkoj razini kao "mentalno hendikepirana" osoba. Ovdje moramo imati na umu da je sadašnja fizička pojava pojedinca, prema knjizi "Livets bog", određena dvjema vrstama nasljeđivanja, to jest urođenim talentima ili prirodnim sposobnostima, a to su njegovi vlastiti talenti iz prethodnih inkarnacija i talentima ili prirodnim sposobnostima njegovog oca i majke, koji su u izvjesnoj mjeri prisutni u njegovom fizičkom tijelu. Prirodne sposobnosti ili sklonosti oca i majke u izvjesnoj mjeri dominiraju

pojedincem tijekom djetinjstva, a zatim se smanjuju sve do tridesete godine života, nakon čega vlastito naslijeđe ili urođene sklonosti pojedinca dominiraju njegovim tijelom od tada pa sve do i poslije smrti. Upravo je to naslijeđe iz prethodnih inkarnacija ono koje određuje normalnost sadašnje fizičke inkarnacije pojedinca. Ali ovaj problem je preopširan da bi se ovdje proučavao, i za njegovo proučavanje stoga moram uputiti čitatelja na moje glavno djelo, "Livets bog".

3

Kandidati za buduće nenormalne inkarnacije ili oblike postojanja

Dakle, zemaljski se ljudi nalaze u području u kojem se bore s bolestima i patnjama. One se temelje na njihovom nesretnom izboru stimulansa i izvora prehrane. Ta je borba toliko rasprostranjena, a svijest o hrani toliko pogrešna kod velike većine ljudi da je već sada kozmičkoj svijesti očigledno kako su dotična bića na dobrom putu gubitka svoje normalnosti ili sposobnosti stvaranja savršenih tijela u svojim budućim inkarnacijama, pa će se u tim inkarnacijama moći usporediti s onim bićima koja se danas nalaze u ustanovama za mentalno hendikepirane, duševnim i drugim bolnicama. Takvi su kandidati za buduće više ili manje nenormalne inkarnacije ili oblike postojanja koji se baziraju na pogrešnoj svijesti o hrani istovjetni onima koji se u svakodnevnici pojavljuju kao nemoćni "narkomani", "alkoholičari", "pušači" itd. Svi su ti stimulansi čisti otrov za organizam i bez izuzetka svrstavaju bića u navedene kategorije. Oni se pohranjuju u organizmu samo zbog stvorene ili naviknute gladi ili žeđi koja je potpuno neprirodna, budući da te tvari nemaju ništa zajedničko sa hranom; u svojem su najčišćem obliku te tvari organizmu potpuno strane.

Budući da su tvari zapravo isto što i snaga ili energija, a energija pak stvara kretanje ili vibraciju, niti jedna od tih stranih tvari ili energija ne može se unijeti u organizam, a da ne uzrokuje odgovarajuće kretanje ili vibraciju. Upravo je ta vibracija osnova okusa. Da ta tvar nije koncentrirana vibracija, čovjek nikada ne bi mogao kušati ili mirisati. Kada je nešto kiselo ili slatko, taj je okus samo izraz reakcije između vibracija te tvari i vibracija tvari u našem jeziku ili organima okusa. Na isti je način to reakcija između vibracija tvari i vibracija tvari u našem organu mirisa koji su identični onome što nazivamo mirisom neke tvari. Neprestano unošenje stranih tvari u organizam znači održavanje ispoljavanja strane energije u organizmu. Ali ispoljavanje strane energije može značiti samo nevolju za normalno i neophodno ispoljavanje energije organizma, jer ona u organizmu ne može postojati bez njegovog otpora ili ograničavanja normalnih funkcija. Tako reakcija koja nastaje između normalne energije i strane energije može značiti samo nesklad za organizam. Upravo takav nesklad nazivamo bolešću. Kada strana energija nadjača normalnu energiju i u potpunosti je svlada, dolazi do smrti fizičkog tijela. Kroz smrt ili život u duhovnom svijetu, pojedinac, pomoću "X2" ili svojeg stvaralačkog principa, stječe sposobnost inkarniranja ili rađanja u novo fizičko tijelo. No, budući da je on svojim pogrešnim načinom života umanjio ili djelovao protiv svojeg stvaralačkog principa, u jednakoj će mjeri nedostajati gore spomenuta sposobnost. I pojedinac će tada, kao što je već spomenuto, u odgovarajućem stupnju postati

nenormalan ili bolestan u svojem novom fizičkom postojanju. Međutim, kroz tu mračnu sudbinu ili teška iskustva Jastvo će ponovno biti vođeno ka svjetlosti, ali u novom, preobraženom obliku.

4

Zašto zemaljski čovjek uglavnom jede grubu hranu životinjskog porijekla

Dok svi ovdje opisani stimulansi, bez izuzetka, zapravo nisu hrana, i nemaju zapravo ništa s prehranom, ne može se poreći da stimulansi koje ću sada spomenuti samo donekle predstavljaju hranu; ali samo donekle. Ti stimulansi pripadaju vrsti hrane koja odgovara organizmima niže, grublje i primitivnije prirode od ljudskoga; drugim riječima, oni su hrana koju zemaljski čovjek zapravo sve više i više nadilazi – a da toga uglavnom nije svjestan. Brojna nenormalna stanja koja je ta hrana stvorila uzrokovala su veoma ubrzani razvitak svijesti o hrani, ili pak sklonost težnji ka profinjenijoj hrani, onoj koja mu više odgovara i koja je prirodnija za njegov napredni organizam i uzvišeni duhovni mentalitet.

Tako se hrana koju su zemaljski ljudi nadišli i prema kojoj, stoga, počinju osjećati gađenje, ne može smatrati normalnom za ta bića, jer ona također donekle predstavlja

ispoljavanje stranih energija koje ne odgovaraju velikom dijelu njihovog organizma. Takva hrana uključuje meso, svinjetinu, mast, slaninu, ribu, jastoge, rakove, škampe, puževe, školjke i slično. Takva hrana odgovara samo bićima grubih i otpornih organizama kao što su lavovi, tigrovi, hijene, psi i mačke. Ta je hrana neprirodna hrana u istoj mjeri u kojoj se razvojni stupanj zemaljskog čovjeka nalazi iznad stupnja razvoja tih bića.

To što ljudi ipak obilato konzumiraju te proizvode kao svakodnevnu hranu izraz je činjenice da njihova svijest o hrani i organ okusa nisu mogli držati korak s razvitkom ostalih dijelova njihovog organizma. Zato organ okusa još uvijek ne stvara glad ili žeđ koji odgovaraju naprednom stupnju ljudi, ili normalnu želju za onim hranjivim proizvodima koji odgovaraju tom stupnju razvoja. Drugim riječima, posebni okus tih proizvoda njima još uvijek nije toliko ugodan ili poznat da bi mogao nadmašiti okus gore spomenutih namirnica životinjskog porijekla. Zato danas imamo neobičnu situaciju da ljudi odabiru grubu hranu životinjskog porijekla ili meso, koja je, zapravo, kao prehrambeni izvor daleko ispod hrane koja je, u kozmičkom ili okultnom pogledu, odgovarajuća hrana za organizam naprednog zemaljskog čovjeka.

Tako je današnje zemaljsko čovječanstvo, inače u velikoj mjeri moderno ili u skladu s vremenom, na području prehrane zapravo zaostalo i staromodno. Isto je biće, ne samo u duhovnim područjima, već i u područjima prehrane, mora se reći, po riječima Biblije, "izgubljeni sin koji jede sa svinjama". Uistinu, on ne

samo da jede gore spomenute primitivne proizvode, koje sasvim ozbiljno smatra neophodnima za održavanje života, već je ponekad čak to jelo ili zadovoljavanje neprirodne gladi pretvorio u predmet zabave. U takvim slučajevima on živi kako bi jeo, dok bi on zapravo trebao jesti kako bi živio.

Budući da se svi gore spomenuti proizvodi životinjskog porijekla uzimaju od organizama ubijenih bića, oni se nužno moraju označiti kao leševi. Svaki oblik njihovog konzumiranja je stoga identičan jedenju leševa, i može kao takvo pripadati samo primitivnoj životinjskoj prirodi, a nikako višem obliku ljudske kulture ili postojanja.

No, dozvolite mi reći da ja, naravno, nisam iznio ove analize kako bih napao nekog mesojeda, mesara, lovca ili ribara. Naprotiv, ja mislim da odnos svakog pojedinca prema gore spomenutim problemima mora biti stvar njegovog izbora, u skladu s njegovim duhovnim stavom, sposobnostima i razvitkom, a nikako da mu to ja ili bilo tko drugi određuje. Ja iznosim ove analize zato što je pitanje prehrane za čovječanstvo toliko važno da nitko od ljudi ne može postati stvarno zdrav ili biti slobodan od bolesti prije nego što dođe u kontakt s izvorom prehrane koji odgovara stupnju razvitka naprednog ljudskog bića, što znači da se ne temelji na ubijanju i komadanju životinja i da je u skladu sa vječnim zakonima života. Zato ću u ovoj knjizi pokazati razvitak takvog načina prehrane na zemlji, a također i objasniti kako gore spomenuta hrana ili proizvodi životinjskog porijekla, pored toga što predstavljaju ubijanje ili komadanje bića

od čijih se organizama uzimaju, također znače ubojstvo i samoubojstvo za ljude koji ih unose u svoj organizam kao hranu, i koji su stoga u sukobu sa samim zakonom postojanja ili vječnom zapovijedi *"Ne ubij"*.

5

Peta zapovijed[1] i čovjek koji se hrani krvlju i mesom

Kao što je već spomenuto u prethodnom poglavlju, meso životinja nije prava hrana za čovjeka. Budući da je zemaljski čovjek prijelazno biće između životinjskog carstva i carstva pravog čovjeka, posebne karakteristike ova dva carstva bit će više ili manje prisutne u manifestaciji spomenutog bića. Naravno, uglavnom dominira prethodno carstvo budući da je fizičko tijelo čovjeka još uvijek životinjsko tijelo. Zemaljski čovjek pripada sisavcima. Cijeli je njegov sustav oplodnje i razmnožavanja u potpunosti podložan zakonima životinjskog carstva. Dovršeni ili savršeni čovjek nije ni najmanje podložan tim zakonima, nego se pojavljuje u sasvim drugačijem, oslobođenom, neovisnom obliku, koji ja ovdje ne mogu objašnjavati. Ipak, viša priroda zemaljskog čovjeka teži upravo takvom potpuno razvijenom čovjeku ili "Bogočovjeku". Budući da je životinjska priroda starija ili najpoznatija, njene manifestacije su već odavno prenesene na svijest pojedinca kao čvrsto ukorijenjene navike ili sklonosti. To zapravo znači da ona ne zahtijeva neki poseban napor volje kako bi se manifestirala. Ona se pojavljuje

[1] Peta zapovijed u danskoj Bibliji je "Ne ubij". (prim. prevoditelja)

ili manifestira potpuno automatski. Sasvim je drugačije s humanom prirodom u pojedincu. Budući da je relativno mlada, ona je u neznatnoj mjeri postala naviknuta svijest i manifestira se samo uz napor volje. Zato je za veliku većinu ljudi znatno lakše uzvratiti uvredu, lakše im je živjeti za vlastitu korist nego za korist svojih bližnjih, lakše im je izgubiti živce ili se naljutiti nego se ponašati na drugačiji način. Ovaj drugi način ponašanja koji znači "okrenuti desni obraz kada te netko udari po lijevom", vrlo se rijetko pojavljuje kao prirodna sposobnost; velika se većina ljudi tako ponaša samo snagom volje. Sve što se podrazumijeva pod pojmom "ljubav" stimulira tu snagu volje. Ta ljubav, u obliku religija, idealizma, morala itd., utječe na ljude i doprinosi razvoju snage volje u svakom pojedincu na temelju njegovih patnji i početka razvoja osjećaja koji iz toga proizlazi. To postupno preobražava jedinku iz životinje u ljudsko biće. To zapravo znači da zemaljski čovjek sve više i više slama naviku osvećivanja, ubijanja i komadanja.

S obzirom na to da je većina religija i sustava morala puno više obraćala pažnju intelektualnom i mentalnom životu pojedinca i njegovom ponašanju prema bližnjem, nego njegovom fizičkom organizmu, njegovoj prehrani ili namirnicama, njegovom odnosu prema životinjama, ta potonja strana njegovog svjesnog mentalnog života, kao što je već spomenuto, u velikoj mjeri zaostaje u razvoju. To se zauzvrat odražava činjenicom da zemaljsko čovječanstvo živi, kada su u pitanju gore spomenuta manje razvijena područja svijesti, u gotovo nezamislivoj neumjerenosti, pod čijim posljedicama – u

obliku kroničnih bolesti i neizmjernih patnji – ono danas stenje i uzdiše.

Svijest o prehrani zemaljskog čovječanstva usavršit će se putem novog duhovnog ili kozmičkog svjetskog impulsa koji se trenutno širi zemljom Iz njega će proizaći (prema knjizi "Livets bog") savršena duhovna znanost, čistiji i viši idealizam, moral ili kultura od sadašnjih. Tako će se mnogo više nego prije važnosti pridavati petoj zapovijedi. Zemaljsko čovječanstvo je do sada toliko napredovalo u razvitku da ono doslovno ne može napredovati dalje dok ne nauči poštivati i ispravno ostvarivati tu zapovijed.

Budući da se posljedice svakog djelovanja prije ili kasnije u vječnom postojanju vraćaju svojem izvoru, manifestirajući se kao ubijanje ili sakaćenje ili kao milovanje i iscjeljivanje, u potpuno istom omjeru u kojem su odaslane od strane pojedinca, nitko ne može postići apsolutno savršenu sudbinu ili biti slobodan od energija ubijanja i sakaćenja sve dok on sam predstavlja njihov izvor, pa je stoga vezan za boravište ili razinu postojanja tih mračnih energija. Čovjek zato treba preispitati svoje razumijevanje gore spomenute božanstvene zapovijedi. Kao što je poznato, ona ne glasi »Ne ubijaj ljude», već kaže jasno i glasno "Ne ubij", ukazujući time na nepostojanje bilo kakvog izuzetka. Ali ljudi nisu u potpunosti poštivali tu zapovijed i učinili su životinje iznimkom zbog svojih još uvijek nerazvijenih osjećaja i naviknute životinjske žudnje za konzumiranjem krvi i mesa. Oni ih kolju, ubijaju i sakate, uistinu, čak na gori način od grabežljivih zvijeri. Svaka životinja bar ima

šansu pobjeći od grabežljivaca, one u pravilu postaju žrtve samo zbog svoje vlastite neopreznosti. Ali to nije slučaj u odnosu životinja i ljudi jer su oni umnožili svoje sposobnosti grabežljivaca pomoću brojnih tehničkih pomagala poput dalekometnih pušaka, zamki i slično. Ali ono što predstavlja još genijalniju manifestaciju svijesti grabežljivca jest umjetni uzgoj životinja – one su već uhvaćene i osuđene na smrt prije nego što su rođene, zapravo, čak prije nego što su začete. Tu ne postoji mogućnost bijega. Mlade životinje su od rođenja u potpunosti prepuštene na milost ili nemilost svojim ubojicama, i sve je u njihovom postojanju podređeno isključivo tome da postanu ili najbolja moguća tegleća stoka ili odrezak. Grabežljivac je tako stekao moć i sposobnost skidanja svoje prave kože i pojavljuje se gotovo u obliku anđela kao "prijatelj" i "zaštitnik" te životinje, a zatim je, kada se ukaže odgovarajuća prilika, bez imalo milosti ili suosjećanja predaje ropstvu, klanju ili sakaćenju. Na taj način čovjek uskraćuje tu životinju ili živo biće za veći ili manji dio njenog fizičkog života, ponekad za mnoge godine, samo zato kako bi njezino tijelo moglo postati nečijim obrokom. Zapravo, takav oblik manifestacije ili postojanja pripada svijesti onih bića koja se nalaze na stupnju krvi žednih i mesa gladnih životinja i koja još uvijek nisu ni u najmanjem stupnju osjetila u svojim venama plamen univerzalne ljubavi, koja ne mogu u tom području ni najmanje koristiti božanstvenu snagu koju nazivamo razmišljanjem.

Dakle, ljudi koji se hrane krvlju i mesom imaju dio svoje prirode koji još uvijek nisu uspjeli uzdignuti na

razinu razmišljanja i ljubavi na koju zapravo pripadaju i zahvaljujući kojoj se mogu okititi nazivom "ljudsko biće". I upravo to neprestano konzumiranje krvi i mesa pomračuje postojanje zemaljskog čovjeka, jer sunce ljubavi ne može sijati tamo gdje čovjek nema ni najmanje poštovanja prema pravu na život drugih živih bića i dok god pronalazi užitak u postojanju koje ovisi o smrti i sakaćenju drugih bića. Zato se takvo uživanje mora manifestirati stanjem koje nazivamo "Pakao".

6

Kako pogrešna prehrana utječe na stvaranje sudbine ljudi

Pakao nije zatvor u obliku vatrenog ognjišta koje se nalazi tamo negdje i koji služi za vječno spaljivanje živih bića, već se, naprotiv, pojavljuje kao vrlo dobro poznata stvarnost u svakodnevnom životu, budući da su sve bolesti, nesreće i patnje pakao. Ne postoji nikakav drugi pakao. Budući da su bolesti, nesreća i patnje, to jest sva nevolja, posljedice djela koja nisu bila u skladu sa vječnim zakonima na kojima počiva svemir, pakao je stoga isto što i sveukupni nesklad u postojanju. S obzirom na to da zemaljski čovjek još uvijek nije potpuno razvijeno ljudsko biće i ne poznaje zakone mnogih područja, on ih svakodnevno krši. Budući da kršenje tih zakona predstavlja silu koja zrači od pojedinca i budući da se nikakva sila ili energija, prema knjizi "Livets bog", ne može kretati pravocrtno, već mora imati kružnu putanju koja se neizbježno vraća svojem izvoru, energija stvorena svakim kršenjem zakona života vratit će se svojem izvoru, stvarajući u njemu određeni nesklad. Taj će izvor zbog toga doživjeti istu sudbinu ili postati žrtvom iste sudbine koju je on stvorio svojoj okolini ili svojim bližnjima. S obzirom na to da ne može doći do nikakvog klanja i nikakvog konzumiranja krvi i mesa a da oni ne predstavlja neprirodnu smrt i užas za bića čiji

se organizmi žrtvuju, svatko tko jede krv i meso mora se prije ili kasnije suočiti sa posljedicama svojeg većeg ili manjeg udjela u stvaranju mračne sudbine spomenutih bića. Budući da opisane posljedice, od vremena kada su odaslane, pa do trenutka vraćanja svojem izvoru, moraju ponekad prijeći neizmjerno dugi put ili kružnu putanju u svemiru, one često putuju i nekoliko stotina godina, usprkos činjenici da se kreću brzinom koja nadaleko premašuje brzinu svjetlosti ili brzinu običnih radio valova. To znači da ljudi koji danas sudjeluju u klanju ili pecanju, ili koji na bilo koji način ubijaju životinje, u mnogim slučajevima neće doživjeti glavne posljedice svojih djela u svojem sadašnjem životu, nego u kasnijim životima. Ovdje se trebamo podsjetiti da su sva živa bića vječna i da su oduvijek postojala, ali, naravno, u različitim organizmima ili tijelima koja su građena od materije, pa se zato, poput sve ostale materije, strojeva i alata, moraju neprestano obnavljati jer postupno stare i troše se. Međutim, kada se te posljedice vrate pojedincu, one će se pomiješati sa njegovim zračenjem i stanjem bića uzrokujući bol i patnju. Tako one postaju uzroci koji su nevidljivi i skriveni za običnog zemaljskog čovjeka, njegovo uvlačenje u rat, sakaćenje, nehotično ubojstvo, ubojstvo itd. Na isti je način velika većina ljudi na zemlji u svojim sadašnjim fizičkim životima podložna ili su žrtve glavnih posljedica svojeg konzumiranja krvi i mesa u prethodnim životima, suočavajući se istovremeno i s posljedicama svojih ostalih djela ili manifestacija iz prethodnih života. Dakle, niti jedno biće ne može pobjeći posljedicama svojih nesavršenih djela. I upravo

to je božanstveno. Jer, kada to ne bi bilo tako, zaustavio bi se svaki razvitak i smrt bi umjesto života vladala svemirom.

Podrazumijeva se da ja ovdje ne mogu ići u detalje u pogledu stvaranja same sudbine i zato moram uputiti čitatelja na knjigu "Livets bog". Međutim, moram ovdje istaknuti da gornje tvrdnje nisu nikakvo puko nagađanje ili teorija, već stvarne činjenice. Pomoću viših okultnih čula se kretanje kružnih putanja zračenja kroz svemir koja stvaraju sudbinu može vidjeti jednakom lakoćom kojom se fizičke stvari mogu vidjeti pomoću fizičkih čula.

Osim glavnih posljedica jedenja krvi i mesa, postoje također i sporedne posljedice. Valovi energije koji su nositelji tih posljedica imaju vrlo kratke putanje. Zato posljedice nastupaju odmah, što znači da one počinju u isto vrijeme kada i probava dotičnih životinjskih proizvoda. Te sporedne posljedice su, takoreći, mikroskopske, i ne mogu se primijetiti dok su proizvodi "svježi". No, uslijed neprestanog konzumiranja one štetno utječu na organizam, a još su opasnije jer su prikrivene ili neprimjetne. Njihova su kulminacija organske bolesti. Te posljedice stvara ogromna razlika između unutarnjih vibracija "tvari-leša" i vibracija živog organizma u kojem su one pohranjene kao hrana. Kada se ta razlika neprestano održava, do čega dolazi uslijed neprestanog konzumiranja krvi i mesa, vibracije tvari-leša će konačno nadvladati vibracije organizma a dotična će jedinka zbog toga u odgovarajućem stupnju izgubiti kontrolu nad normalnim funkcioniranjem organizma. Kada su

vibracije tvari-leša jače, organizam se ne može braniti od invazije stranih tijela (virusa i bakterija), budući da su njihove vibracije u skladu s vibracijama tvari-leša; njih tada ništa ne može spriječiti da preuzmu čitav organizam ili neki njegov dio. Kada organizam na taj način bude poražen, on postaje podložan više ili manje vidljivim organskim bolestima koje ugrožavaju život. Upravo je takvo slabljenje normalnih vibracija organizma, djelomično u obliku jedenja krvi i mesa, a djelomično u obliku konzumiranja droga i ostalih nesretnih oblika prehrane i brige za organizam, apsolutni uzrok svih vrsta bolesti, bila to tuberkuloza, rak, čir, artritis, žučni kamenac, bubrežni kamenac, pretjerana debljina, slabost srca, nenormalni krvni tlak, anemija, probavni i problemi sa stolicom i slično.

Svako uživanje narkotika bilo kojeg oblika, kao i konzumiranje krvi i mesa, obavezno doprinosi prijevremenoj smrti. Biće koje ubrzava ili uzrokuje svoju vlastitu smrt, zapravo čini samoubojstvo. Svaki čovjek koji još nije došao u kontakt ili sklad sa prirodnim izvorom prehrane uslijed konzumiranja krvi i mesa, ne samo da ima udjela u ubijanju svojih bližnjih bića, nego, iako polagano, i u ubijanju samoga sebe. On je i ubojica i samoubojica, i na taj način on u najvećem mogućem stupnju krši petu zapovijed i potkopava vječne osnove za savršeni život: Ne ubij. Takav je pojedinac još uvijek predstavnik poganstva i mora u odgovarajućem stupnju biti podložan zakonima i posljedicama toga; on mora biti opterećen bolestima i patnjama bez obzira je li "svećenik", "biskup" ili "papa", ili koliko god se on nazivao

"kršćaninom," "svetim," "obraćenim," "blagoslovljenim," "pravovjernim" i slično. Nitko neće doživjeti pravo veliko pomazanje svetim duhom ili osnovni oblik velikog rođenja i proslavljeno postojanje kao bogočovjek koje iz toga proizlazi sve dok još uvijek žudi za mesom i krvlju ostalih bića, sve dok je ubojica i samoubojica. Zato tom biću istovremeno u odgovarajućem stupnju mora nedostajati kozmička svijest ili stvarna sposobnost da vidi Boga.

7

Primjedbe na prestanak konzumiranja životinjske hrane i narkotika i odgovor na njih

Prirodno je da će moje ukazivanje na pogrešnu prehranu uzrokovati različite primjedbe od strane mnogih mojih čitatelja. Postoje ljudi koji misle da bi bilo previše životinja ako ih ljudi ne bi jeli. Ali takvu primjedbu mogu dati samo oni ljudi koji apsolutno nemaju uvida u božanstveni poredak svijeta, jer da ga imaju, uvidjeli bi da se brojnost živih bića regulira na potpuno drugačiji način. Iste sile koje reguliraju brojnost životinja u moru, nebrojeno mnoštvo insekata i milijarde ostalih bića izvan dosega čovječanstva, također obuhvaćaju i reguliraju brojnost bića unutar područja djelovanja čovječanstva. Nikada se ne može dogoditi da broj ovaca, krava i svinja nadmaši broj ljudi samo zato jer su ih oni prestali jesti ili zato što su ih prestali umjetno uzgajati. Sposobnost čovječanstva da regulira broj živih bića na zemlji je zapravo sasvim beznačajan u usporedbi s pravim regulirajućim faktorom – duhovnom atmosferom zemlje – budući da je to izravan čimbenik planete zemlje koji uzrokuje privlačnost i odbojnost, stvarajući tako, prema kozmičkim analizama, osnovu za astronomski položaj zemlje i time za njenu klimu. U skladu s time, duhovna atmosfera postaje odlučujuća

za svaku prehranu i mogućnost postojanja, a time za brojnost živih bića na planeti.

Druga energična primjedba odnosit će se na pitanje što će biti s preživljavanjem mnogih tisuća ljudi zaposlenih u velikim poduzećima ili koncernima koji snabdijevaju stanovništvo stimulansima koji sadrže drogu i alkohol i proizvodima životinjskog porijekla. Oni koji daju takvu primjedbu žrtve su pretpostavke da bi svi ti ljudi ostali bez posla ako bismo svi odjednom prestali konzumirati opijate i hranu životinjskog porijekla. Ali, takva će se pretpostavka pri pomnijem proučavanju također pokazati kao izraz prilično površnog gledišta i neće imati ništa s apsolutnom stvarnošću. Razvitak se odigrava u skladu s određenim vječnim, vrlo profinjenim i nepobitnim zakonima. Između ostalog to znači da se on ne može odvijati na mahove, već mora isključivo slijediti prilično male stupnjeve koji polagano idu od nesavršenstva ka savršenstvu. Te stupnjeve, koji su toliko mikroskopski da se jedan teško može razlikovati od onoga koji se nalazi neposredno iznad i od onoga koji se nalazi neposredno ispod, nitko ne može preskočiti, već ih mora doživjeti svako živo biće. Lav ne može odjednom postati majmun, isto kao što majmun ne može odjednom postati civilizirani čovjek. Takav proces preobrazbe može se desiti isključivo kroz neizmjerno dugačak i, u jednoj inkarnaciji, prilično neprimjetan proces evolucije ili preobrazbe. S obzirom na to da su uvjeti ljudske prehrane isto tako pitanje razvitka, ni oni se ne mogu odjednom promijeniti. Kao što opojno-animalni izvori prehrane i velika poduzeća i s njima povezana skupa postrojenja

koja se po pitanju tehničke vještine približavaju najvišem obliku genijalnosti nisu mogla nastati u jednome danu, već su nastala kroz svakodnevni život putem djelovanja mnogih generacija, isto tako ne može odjednom nastati novi izvor prehrane koji odgovara i prilagođen je ljudima, zajedno s odgovarajućim poduzećima i postrojenjima, već samo putem postupno uzlaznog razvitka budućih generacija. Zato nijedna duhanska kompanija, tvornica za proizvodnju alkoholnih pića, klaonica, ni postrojenje za uzgoj stoke ili bilo koje drugo poduzeće koje pripada opojno-animalnim izvorima prehrane neće biti uništeno niti će njegovi radnici ostati bez posla zbog iznenadnog prijelaza čovječanstva na novi izvor prehrane; takav je iznenadni prijelaz apsolutno nemoguć. Ljudi su raširenи na previše različitih stupnjeva razvitka da bi mogli u isto vrijeme prijeći na novi izvor prehrane. Do tog prijelaza može doći samo postupno tako da će svaki pojedinac, jedan za drugim – kako budu napredovali u razvitku kroz svoje bolesti i patnje, kroz svoja iskustva, kroz svoju inteligenciju i osjećaje – početi osjećati i doživljavati nesavršenstvo starog izvora prehrane životinjskog porijekla. Međutim, taj postupni prijelaz nije neka nova pojava, već u punoj mjeri razvojna stvarnost koja je očigledna u svakodnevnom životu. Potpuno je beznadežno boriti se protiv toga; to bi bilo jednako borbi protiv gromova i munja; to bi bilo isto kao pokušavati promijeniti putanju zemlje i položaj sunca u svemiru. Zato svi mogu biti sasvim mirni, jer se promjena izvora prehrane neće odigrati na takav način da bi ljudima škodila ili u njima izazivala nesreću. To je prirodni

proces s kojim se svaki zemaljski čovjek mora neizbježno susresti i kroz koji mora proći kako bi postao pravi bogočovjek na isti način na koji je jednom morao susresti i upoznati životinjski izvor prehrane kako bi predstavljao genijalnost u životinjskom obliku postojanja.

U odnosu na moj opis posljedica izvora prehrane životinjskog porijekla, moglo bi se postaviti pitanje kako "sve može biti vrlo dobro" ako su te posljedice stvarne. No, tu moram čitatelja uputiti na knjigu "Livets bog". Mogu, međutim, reći da sva bića neophodno moraju proći kroz mrak i patnju, jer bez iskustva mraka ne bi bilo iskustva svjetla. Tama je, dakle, božansko uređenje. Jedino pitanje jest tko bi trebao ispoljavati ili manifestirati tu tamu? Providnost ili Bog mora za to upotrijebiti ona bića koja su za to po svojoj prirodi najpogodnija, što znači bića čija je sposobnost ljubavi toliko primitivna ili latentna da je taj način manifestiranja tame još uvijek njihov najveći užitak ili sreća i uslijed toga od životne važnosti za njih. Međutim, zbog svojeg manifestiranja tame, ta su bića ograničena na područja mraka i patnje. Ali, budući da se posljedice njihovog mračnog načina manifestiranja ili postojanja vraćaju njima samima u obliku velikih patnji i nesreće, u njima će se početi razvijati težnja za savršenijim i čistijim postojanjem. U njihovim najdubljim slojevima svijesti početak će se pojavljivati neodređeni osjećaj o višoj razini postojanja. Ovi redovi su napisani upravo za takva bića. Takvi se osjećaji ne mogu naći kod grabežljivih zvijeri, niti u svijesti najprimitivnijih ljudi koji jedu krv i meso. Kod njih je mišljenje da čovjek ne može živjeti bez mesa još uvijek neuzdrmano, što znači da oni žive u istim

uvjetima kao i grabežljivci. Bilo bi besmisleno bilo što objašnjavati tim ljudima, pa mi, naravno, možemo biti potpuno tolerantni prema njihovom pogledu na život, jer oni imaju premalu sposobnost ljubavi da bi mogli razumjeti, pa stoga moraju neko vrijeme manifestirati te uzroke u obliku jedenja krvi i mesa koji će ih prije ili kasnije pogoditi količinom patnji koja im još nedostaje za savršenu sposobnost ljubavi i apsolutnu odvratnost prema tome da budu instrumenti za manifestiranje ubilačkog principa ili patnje. Zato takva bića ovu knjigu neće razumjeti ili prihvatiti, pa je ona stoga namijenjena samo onim bićima koja su počela osjećati odbojnost ili odvratnost prema svakom klanju i ubijanju, ali koja se, uslijed nedostatka informacija, još uvijek nalaze na razini lešinara. Moje riječi su, prema tome, namijenjene onim bićima koja teže višem i čišćem obliku postojanja i čiji je čitavi stav svijesti usmjeren ka preobražavanju samih sebe kako bi mogli biti sposobni za prožimanje najvišom energijom svijesti ili svetim duhom, bićima koja imaju pravu glad i žeđ za znanjem o tome što oni trebaju činiti kako bi bili blagoslovljeni. Moje su riječi namijenjene onim bićima koja se žele uvježbavati kako bi postala najviši instrumenti za manifestiranje mudrosti i ljubavi, i koja žele imati udjela u stvaranju kraljevstva Božjeg ili carstva pravog čovjeka na zemlji. Za one koji imaju sposobnost to vidjeti, moje su riječi znanstveni dodatak onima koje je Krist uputio Nikodemu - "Tko se nanovo ne rodi od vode i duha, ne može ući u kraljevstvo Božje".

Kraljevstvo Božje je kraljevstvo u kojem nema muke ili patnje, to je kraljevstvo u kojem obitava pravednost. To zapravo znači kraljevstvo koje ja u knjizi "Livets bog" nazivam "carstvo pravog čovjeka."

S obzirom na to da se fizičko tijelo pojedinca uglavnom sastoji od vode, biti nanovo rođen od vode znači biti rođen u novom fizičkom tijelu. Ali, novo fizičko tijelo ne znači samo novu inkarnaciju, nego i novu vrstu fizičkog tijela. Ta je nova vrsta fizičkog tijela tijelo pravog čovjeka koje se trenutno vrlo brzo razvija, upravo zbog odvratnosti koja se razvija u pojedincu prema jedenju leševa ili jedenju krvi i mesa. Pravi čovjek može samo voljeti svog bližnjeg kao samoga sebe, i, u skladu s tim, uvjet njegovog postojanja nikako ne može biti jedenje organizama njegovih bližnjih bića ili njihova smrt i sakaćenje.

S obzirom na to da je duh isto što i svijest, biti nanovo rođen od "duha" je isto što i biti rođen s novom sviješću. Ali, ako je ta nova svijest ista kao i stara, ona neće moći, kao ni potonja, uključiti pojedinca u kraljevstvo nebesko. Kristove riječi izražavaju stoga ne samo novu svijest, nego i novu vrstu svijesti. Ta nova vrsta svijesti je kozmička svijest ili sveti duh. Budući da je "sveti" izraz za najvišu čistoću, a to je zapravo identično pravoj ljubavi, a ljubav je najviše životodavno načelo i suprotnost ubilačkom načelu i od životne je važnosti za životinjsku svijest, biti rođen od duha istovjetno je rođenju svijesti pravog čovjeka. Kristove riječi izražene u modernom znanstvenom obliku zvučale bi ovako: "Ako se fizičko tijelo zemaljskog čovjeka ne promijeni iz

životinjskog u ljudsko i ako isto biće ne promijeni svoju životinjsku svijest u kozmičku svijest ili sveti duh, on nikada neće postati savršeni pripadnik carstva pravog čovjeka, već i dalje mora pripadati području ubilačkog načela ili životinjskom carstvu i biti pripadnik njegovog mračnog oblika postojanja."

Iz tog razloga božanski glas govori današnjem čovječanstvu: "Blagoslovljeni su oni koji su napustili ubilačko načelo i koji su ljubav učinili neophodnom za život, jer oni su na putu prema uzvišenom postojanju. Kroz njih će 'kraljevstvo Božje' nastati na zemlji."

8

Kada se izgubi prirodan osjećaj okusa

Nakon što sam u prethodnim poglavljima ove knjige ukazao na nesklad koji konzumiranje krvi, masti i mesa izaziva u duhovnom kao i fizičkom organizmu čovjeka, svakom ozbiljnom tragatelju za istinom nameće se veliko pitanje: *Što je idealna hrana?*

Kako odgovor na ovo pitanje ne bi bio previše obeshrabrujući, neophodno je dati kratak pregled odnosa mesojeda prema apsolutno prirodnoj hrani za ljude. Ta je hrana toliko jednostavna, tako malo rafinirana i bez začina i stimulansa da će ona za naviknutog mesojeda biti jednako dosadna i nejestiva kao što bi voda ili mlijeko bili za alkoholičara ili pijanca. Kao što su potonji razvili prilično neprirodnu želju prema piću, tako su i pristaše proizvoda životinjskog porijekla, iako nesvjesno i tijekom duljeg razdoblja, razvili u sebi potpuno neprirodnu želju prema hrani. Ljudi su se tijekom bezbrojnih generacija naviknuli na okus mesnih proizvoda, i dok su prije oni izazivali prirodnu odvratnost, sada izazivaju veliki neprirodni užitak. Kao što organizam, kroz naviku na duhan, alkohol i ostale neprirodne stimulanse, gubi svoju prirodnu sposobnost reagiranja na otrovne tvari, zbog čega one postaju "stimulansi," on isto tako, kroz naviku, gubi svoju prirodnu sposobnost reagiranja na otrovne

tvari koje se pojavljuju u obliku hrane životinjskog porijekla, pa one, poput duhana i alkohola, izazivaju neprirodni osjećaj užitka. No, iako navika donekle čini organizam otpornim na posljedice otrovnih tvari, ne može se poreći da organizam na duge staze silno slabi. To je slabljenje organizma, koje pojedinca može pratiti tijekom brojnih inkarnacija, uglavnom vidljivo samo okultnim čulima.

S obzirom na to da je svrha čula okusa stvoriti odbojnost ili odvratnost u svijesti pojedinca prema neprirodnim prehrambenim proizvodima i razviti želju za prirodnim, jasno je da je čulo okusa mesojeda upropašteno jer ne stvara odbojnost prema proizvodima od krvi, već, naprotiv, dopušta da njihov okus, kao što je već spomenuto, predstavlja veliki užitak. Ali, osjećati užitak prema stvarima koje uništavaju ili oslabljuju organizam i čija bi priroda stoga, putem čula okusa, trebala pojedincu biti neprijateljska, istovjetno je poroku. Prekinuti naviku jedenja tijela ili dijelova tijela životinja isto je što i osloboditi se poroka. Ali osloboditi se poroka ponekad zahtijeva ogroman trud i snagu volje. Oslobađanje od tog poroka sastoji se u promjeni iskvarenog čula okusa tako da ono povrati svoju prirodnu sposobnost reakcije na štetne stimulanse. No, do promjene čula okusa može doći samo privikavanjem na prirodne proizvode. Ono što taj proces privikavanja čini toliko teškim jest činjenica da su prirodni proizvodi, zbog iskvarenog čula okusa, ako ne odvratni, onda barem dosadni ili nezadovoljavajući za iskvareno čulo pojedinca. Ali, kao što su duhan, alkohol i ostali neprirodni stimulansi bili odvratni i neugodni

prije nego što se pojedinac naviknuo na njih, a onda postupno stvorili osjećaj užitka, isto tako će biti moguće prirodnim prehrambenim proizvodima, koje je priroda za njega stvorila, postupno, tijekom procesa privikavanja, ponovno stvoriti pravi, zdravi osjećaj užitka kod pojedinca. No, potrebna je vježba.

Činjenica da je taj porok sveprisutan – budući da su u pravilu žrtve tog poroka nečiji roditelji, braća, sestre, djed i baka, pradjed i prabaka, prijatelji i poznanici itd. – ne mijenja načelo i ne ukida posljedice tog poroka, već, naprotiv, u brojnim slučajevima zasljepljuje razum pojedinca tako da on ne može u dotičnom području jasno vidjeti istinu. Uistinu, on je ponekad jednostavno pod sugestijom vjerujući da čitav problem pogrešne prehrane nije zapravo nikakav problem, već da je ona u skladu s prirodom i stoga u skladu sa zdravljem. Podrazumijeva se da je taj stav apsolutno poguban po želju za onim što je prirodno. Profinjeni pojedinci ne bi stoga nikada napustili tu sugestiju, a time i porok, da vječni zakoni na kojima se temelji priroda ne uzrokuju da porok nikada, ni u kojem slučaju ne može postojati, a da ne predstavlja slabljenje organizma, bez obzira u kojem stupnju on predstavljao užitak za pojedinca. I upravo je to slabljenje, u obliku svih postojećih organskih bolesti, najveći poticaj čovjekove evolucije ka pravoj hrani za ljude. Budući da se bolesti množe u istom stupnju u kojem se množe prehrambene greške ljudi, pa je uslijed toga nemoguće postići apsolutno zdravlje ili postojanje oslobođeno od bolesti sve dok se podržavaju poroci ili narkotično-animalni izvori prehrane, svi će ljudi, kroz svoje organske bolesti i patnje,

na kraju biti vođeni prema čistijem izvoru prehrane, prema apsolutnom zdravlju.

Glavni čimbenik koji vodi čovječanstvo prema pravoj hrani, prema zdravlju, nije, dakle, obična propaganda u obliku govora i pisanja, jer, čak i da toga uopće nema, čovječanstvo bi ipak neizbježno bilo vođeno prema skladu sa prirodom. Najvažnije u tom vođenju čovječanstva jesu patnje ili bolesti. Ali, pisana ili izgovorena informacija je izvrstan dodatak patnjama i ubrzava razvitak za ona bića koja su u tolikoj mjeri napredovala kroz svoje patnje da su postala otvorena za teoretski oblik utjecaja i žele se i imaju energije uskladiti se s njim. Za sva ostala bića svako učenje ili teoretski utjecaj je potpuno besmislen, jer je narkotično-animalni izvor prehrane baziran na njihovom pogrešnom ili neprirodnom osjećaju okusa, poput močvare, poput zamke za muhe i oni ga se ne mogu osloboditi. Bolesti ili patnje su stoga za ta bića jedini učinkoviti govor ili jezik. I svatko bi trebao biti tolerantan i pun razumijevanja prema tim bićima, jer ona još nemaju sposobnost shvaćanja ozbiljnosti situacije.

9

Posljedice nepravilne prehrane mogu pratiti pojedinca tijekom brojnih inkarnacija

Za pristalicu starog načina prehrane poteškoća će se sastojati u promjeni njegovog čula okusa, u nadilaženju prevelike želje za hranom koja je za njega postala ništa manje nego oblik zabave ili razonode, a time i porok. On se mora priviknuti na činjenicu da se obrok koji je u skladu s božanskim zakonima, što znači obrok koji je apsolutno koristan za zdravlje i sprječava bolesti, nikako ne može sastojati od različitih vrsta uobičajenih jela (koja u mnogim slučajevima sadrže za organizam vrlo štetne kemikalije) ili različitih vrsta manje ili više alkoholnih ili otrovnih pića. On mora shvatiti da "dobro opskrbljen" stol u skladu s današnjom modom predstavlja srebrom, kristalima i cvijećem prekriven put prema bolnici, čini svečano ukrašenu prečicu prema smrti. On je uzrok organskih poremećaja i zakrečenja. Dok su poremećaji izravno štetni čimbenici za raspoloženje i ćud pojedinca, zakrečenja imaju ograničavajući utjecaj na sve duhovne funkcije.

Gore spomenuti stol također uzrokuje debljinu. Skladna i vitka linija koju je priroda namijenila ljudskom tijelu u velikoj je mjeri izgubljena; ona je, prema tome, rijetkost kod ljudi starijih od četrdeset godina. Često se

mogu vidjeti fizičke konture koje su isto tako naočigled neprirodne kao i «dobro opskrbljen» stol koji ih uzrokuje.

Ništa se ne poboljšava činjenicom da "ljepši spol" pokušava vratiti izgubljenu prirodnu liniju pomoću isto tako naočigled neprirodnih, ali dobro reklamiranih sredstava za mršavljenje. Tjelesni organi koji su jednom uništeni ne mogu se vratiti u svoju normalnu funkciju zamahom ruke ili "čarobnom formulom" u obliku tableta ili praškova odjednom ili nekim čudom.

Kozmičkoj je vidovitosti jasno da takav uništeni metabolizam u najgorim slučajevima može pratiti pojedinca tijekom brojnih inkarnacija. U tim inkarnacijama pojedinac od rođenja ima nenormalni metabolizam. Već u ranoj dobi pokazuje sklonost pretjeranoj debljini. Ovdje će možda netko reći da su te sklonosti naslijeđene od roditelja. Ali zašto je netko rođen upravo od takvih roditelja, a ne od roditelja kod kojih se ne mogu naći takve nesretne sklonosti? Rođenje koje bi za dušu pojedinca značilo neprirodno postojanje, zapravo totalno zatvoreništvo u salu, predstavljalo bi najveću nepravdu ili tamu kada u tom pojedincu ne bi postojalo nešto što je za okultnog promatrača identično stvaralačkoj sposobnosti te osobe iz prethodnog postojanja, nešto što se pojavljuje u njegovom tijelu vječnosti. To je tijelo vječnosti duhovno tijelo u kojem se pojavljuje Jastvo pojedinca, bez obzira na to je li on inkarniran u materijalnom ili fizičkom tijelu ili je neinkarniran. Pojedinac u izvjesnom stupnju smanjuje ili uništava svoju stvaralačku sposobnost kroz neumjerenost, kroz privikavanje na pogrešne ili

neprirodne sklonosti u materijalnom postojanju ili u zemaljskom životu.

Što se tiče nepravilne prehrane, ona može toliko utjecati na stvaralačku sposobnost pojedinca da on ili ona, između ostalog, postanu nesposobni stvarati normalne tjelesne organe u svojem fizičkom tijelu u novoj inkarnaciji. Posljedica je toga da tijelo već pri stvaranju embrija postaje pretjerano debelo. Činjenica da je takav pojedinac u pravilu rođen kod roditelja sa sličnim sklonostima, ili je on uništio svoju stvaralačku sposobnost pićem i uslijed toga se rodio kod roditelja koji su ovisni o alkoholu, ili je na neki drugi način rođen kod roditelja koji poput njega imaju iste dobre ili loše sklonosti, predstavlja, sasvim prirodno, zakon privlačenja i odbijanja. No, da bi se to moglo razumjeti, moramo se vratiti na neinkarnirano stanje dotičnog pojedinca, što znači na njegovo duhovno postojanje prije njegovog sadašnjeg rođenja. On se u tom postojanju, osim pojavljivanja u određenim sporednim duhovnim tijelima, također pojavljuje u najvažnijem ili glavnom tijelu. To tijelo je opisano u knjizi "Livets bog" kao "tijelo vječnosti" pojedinca ili "X2" i ono predstavlja glavno sjedište njegove stvaralačke sposobnosti i temelj njegove manifestacije i sposobnosti ponovnog rađanja. To je tijelo također i najvažniji poticajni čimbenik u stvaranju novog fizičkog tijela pojedinca. Kroz tijelo vječnosti, koje samo po sebi predstavlja sedmu osnovnu energiju, pojedinac održava odnos sa ostalih šest osnovnih energija postojanja, što podrazumijeva njegov svakodnevni život i aktivnosti, njegovo izgrađivanje i uništavanje materije, njegovu mladost i starost, njegovo

fizičko i duhovno postojanje. Budući da isto tijelo, dakle, predstavlja sjedište neprestano promjenljive kombinacije osnovnih energija, ono stoga u svako vrijeme zrači na odgovarajući način. To se zračenje može označiti kao duhovna aura pojedinca. Ta se aura sastoji od duhovne energije. Ali, budući da se duhovna energija, prema knjizi "Livets bog", javlja kao elektricitet, spomenuta će aura biti električne prirode ove ili one vrste. Međutim, količina električne energije koja se pojavljuje u nekom ograničenom obliku može se izraziti kao valna duljina. Valna se duljina može usmjeravati samo privlačenjem i odbijanjem. Privlačenje i odbijanje se može manifestirati samo kroz "aparate". Za duhovno ili nerođeno biće ti su aparati u određenom stupnju fizička tijela inkarniranih bića. Kada muško i žensko biće putem svojih fizičkih tijela postignu seksualno sjedinjenje, i kada je to sjedinjenje savršeno, što znači kada dođe do oplodnje, ta su bića, iako nesvjesno, privukla duhovnu auru neinkarniranog bića. Putem seksualnog odnosa ta su dva bića djelovala poput prijemnika za auru ili valnu duljinu nerođenog bića. Valna je duljina izravno uhvaćena "kondenzatorom prijemnika", što znači organima za oplodnju ženskog bića. Nakon što se uspostavi ta veza, energija nerođenog ili neinkarniranog bića pomoću gore spomenutih organa počinje vibrirati u fizičkoj materiji. Rezultat toga je ono što nazivamo embriogenezom (stvaranjem embrija). Žensko biće tako ovdje djeluje kao izravni posrednik ili instrument za neinkarniranog pojedinca ili duhovno biće koje se sada materijalizira ili stvara za sebe novi fizički organizam. Kada to tijelo dosegne određenu starost, ono

se odvaja od fizičkog tijela posrednika procesom koji nazivamo rođenjem, nakon čega ono postaje vidljivo na fizičkoj razini kao "novorođeni" stanovnik svijeta. Za njega je žensko biće majka, a muško biće otac.

Ja, naravno, ne mogu ovdje ići u detalje tako složenog problema, već moram uputiti čitatelja na buduća izdanja knjige "Livets bog". Ovdje iznosim nekoliko glavnih crta problema samo zato kako bih pokazao da nikakve urođene sklonosti nisu slučajne, nego su u apsolutno svim slučajevima istovjetne rezultatima ponašanja pojedinca u prethodnim životima ili postojanjima. Jer, budući da svaki neinkarnirani pojedinac predstavlja valnu duljinu, a karakter se te valne duljine sastoji od navika i sklonosti izgrađivanja i uništavanja stvaralačke sposobnosti koje je pojedinac njegovao u svojoj prethodnoj fizičkoj inkarnaciji, te zbog odgovarajućeg ograničenja "aparata" za njegov "prijem", duhovna aura neinkarniranog pojedinca ne može biti privučena bilo kojem "aparatu", to jest posredniku ili roditelju koji nije na ovaj ili onaj način usklađen s istim "valnim područjem".

Upravo to božansko uređenje određuje da krave ne mogu oteliti medvjediće, da medvjedi ne mogu roditi slonove, da slonovi ne mogu roditi ljude itd., nego da svaka vrsta živih bića rađa sebi odgovarajuća bića. Ali, kao što vječni zakoni određuju ili jamče pravo rođenje za svaku vrstu, isti zakoni određuju da nesavršeni i savršeni pojedinci dobivaju njima odgovarajuće rođenje na takav način da ne mogu biti naslijeđene nikakve sklonosti, bile one dobre ili loše, čiji pravi izvor nisu oni sami. Zakon privlačenja i odbijanja određuje da svaki pojedinac uvijek

ima konce svoje vlastite sudbine u vlastitim rukama i da može neprestano raditi na svojoj vlastitoj božanstvenosti. Najvažnija je stvar za tog pojedinca prepoznavanje svoje vlastite najviše božanske snage, kako bi je zatim upotrijebio za usmjeravanje svoje vlastite sudbine prema najvišim vrhuncima života.

10

•

Neophodnost promjene čula okusa

Dakle, urođene dobre ili loše sklonosti pojedinca nisu naslijeđene od roditelja, već su izravno "naslijeđe" iz njegovih prethodnih inkarnacija. To je naslijeđe osigurano ili manifestirano zahvaljujući činjenici da je pojedinac privučen roditeljima unutar istog valnog područja ili istih sklonosti.

Kada je pojedinac rođen sa sklonošću pretjeranoj težini, to je također njegovo vlastito naslijeđe iz prethodnih života. Prirodna vitka linija može se postići samo privikavanjem na *prirodnu hranu.* Kod pojedinca kod kojeg su takve sklonosti urođene, proces privikavanja ne može, naravno, biti ostvaren za nekoliko dana ili tjedana, već samo tijekom nekoliko mjeseci ili godina. Za one pojedince koji pate zbog sklonosti iz njihovog sadašnjeg života stvari su puno jednostavnije. Međutim, za obje grupe put prema zdravlju i snazi ne vodi kroz umjetne lijekove, već, naprotiv, isključivo kroz preobražavanje iskrivljenog čula okusa tako da sva neprirodna hrana ili proizvodi štetni za organizam, putem tog čula, izazovu osjećaj gađenja, dok proizvodi koji su apsolutno zdravi i korisni za organizam isto tako putem čula okusa izazovu prirodni osjećaj užitka i zadovoljstva.

Budući da su iskrivljeni osjećaj okusa i nesretne sklonosti koje iz njega proizlaze vrlo rašireni, veoma je

važno slijedeće pitanje – kako čovjek može to čulo okusa promijeniti? Odgovor na to vrlo je jednostavan – putem vježbanja, naravno.

Vježbanje se sastoji u privikavanju na konzumiranje prirodnih proizvoda, za koje ću ovdje pokazati da čine *apsolutno pravu hranu za stupanj vibracije čovjekovog organizma.*

Kada se pojedinac u tolikoj mjeri navikne na takvu hranu da je okus tih proizvoda jedina stvar na svijetu koja mu otvara apetit, oslobođen je od smrtonosne hrane koja ga je prije, zbog snage navike, vezala poput lanca za primitivni pogled na život, za bolesti, tugu i sakaćenje.

11

•

Zašto vegetarijanska hrana predstavlja manji stupanj ubijanja od hrane životinjskog podrijetla

S obzirom na to da proizvodi od mesa ili krvi, kao što čitatelj već zna iz prethodnih poglavlja, nisu prava hrana za ljude, jedina prava hrana može se naći samo među onim tvarima koje nazivamo vegetarijanskima. To znači da prirodna hrana za čovjeka dolazi samo iz biljnog carstva.

Tu bi se sada moglo prigovoriti i istaknuti da su biljke također živa bića i da su njihovo uništavanje ili uporaba za hranu isto toliko protivne velikoj zapovijedi "Ne ubij" kao i uporaba mesa. Moram priznati da je to donekle istina. Ali, kao što će sljedeće analize pokazati, biljna bića nisu toliko napredovala u evoluciji na fizičkoj razini kao životinje. To znači da biljke nemaju tako složeni ili osjetljivi živčani sustav kao životinje i u skladu s time ne doživljavaju bol na isti način. Budući da se fizičko područje svijesti biljke još uvijek sastoji samo od njene podsvijesti, ona nema dnevnu svijest na fizičkoj razini i njeno razlikovanje sreće i nesreće ne doživljava se kao stvarna činjenica, nego u najboljem slučaju kao neodređeni osjećaj ugode i neugode. Prema tome, biljka se, za razliku od životinje, ne nalazi na stupnju razvoja na kojem bi imala potpunu dnevnu svijest na fizičkom

planu koja bi joj omogućavala analiziranje svoje sudbine u obliku navale misli koje uzrokuju svjesni užas i zabrinutost, sreću i dobrobit, koje se redaju pred njenim unutrašnjim Jastvom. Stoga ona može osjećati svoju fizičku stranu samo u dva oblika – neodređenog osjećaja ugode i neodređenog osjećaja neugode. Mora se priznati da biljka ima dnevnu svijest, ali, u odnosu na životinjsku dnevnu svijest, ona je mikroskopska i, prema knjizi "Livets bog", odgovara samo šestoj razini postojanja, carstvu blaženstva. Upravo uzvišena atmosfera tog carstva preobražena u fizički oblik, daje biljnom carstvu obilje sjajnih boja, predivnih mirisa i ugodnih zvukova. Dakle, biljke su, prema najvišim okultnim analizama, duhovna bića čiji silazak u tamu, materijalnu razinu ili zonu ubilačkog principa, nije toliko odmaknuo da bi njihova sjajna aura blaženstva bila prekrivena ili obavijena grubom fizičkom materijom, nego one još uvijek isijavaju svoje božanstveno oživljavajuće zračenje nad zemaljskim kontinentima i pod vodom, preobražavajući na taj način beskrajne pustinje u bujne vrtove za sva živa bića.

S obzirom na to da biljke nisu napredovale u fizičkoj evoluciji u jednakoj mjeri kao životinje i da stoga toliko ne pate zbog ubijanja ili sakaćenja jer ne mogu osjećati strah ili užas i ne mogu doživjeti bol kao stvarnu činjenicu nego samo u obliku neodređenog osjećaja neugode, očigledno je da se ubijanjem životinja stvaraju veće patnje nego ubijanjem biljaka. Od dva zla uvijek treba izabrati manje. U ovom je slučaju manje zlo ubiti biljku. Izabravši vegetarijansku hranu u manjem ćemo stupnju kršiti petu zapovijed. Taj izbor, nadalje, ima

veliku prednost jer vegetarijanska hrana u određenom stupnju može biti proizvedena bez ubijanja ili sakaćenja. Biljno područje uključuje na najvišem stupnju tvari koje su jednostavno stvorene kako bi bile apsorbirane kao hrana u organizmu. To zapravo znači da se takve tvari nalaze u onakvom stanju u prirodi ili u takvim uvjetima da njihovo apsorbiranje kao hrana u organizmima znači život i evoluciju umjesto ubijanja i sakaćenja. Pojava ovih tvari zamijenit će ubilački princip na zemlji i uzrokovat će da stara poslovica "dok jednome ne smrkne, drugome ne svane" prestane vrijediti na našem planetu.

12

•

"Proces mišljenja odozdo" i "proces mišljenja odozgo"

Kako bismo pokazali pravi odnos zemaljskog čovjeka prema životinjskoj i biljnoj hrani, čitatelj će sada biti vođen kroz neke kozmičke ili okultne analize. One će možda biti za neiskusnog tražitelja istine malo teške, ali za osobu koja ima sposobnosti, energiju i interes uistinu ih proučavati bit će nepobitan dokaz istinskog sklada moje knjige s apsolutnim činjenicama ili pravim okolnostima.

Moj zadatak nije prikazivanje gore spomenutih izvora prehrane u obliku kemijskih analiza ili u obliku modernih, suvremenih pojmova kao što su "vitamini," "kalorije", "kiseline" itd. Za širenje takvog oblika znanja čovječanstvo već ima čitavo mnoštvo kompetentnih znanstvenika. Moja misija nije ni pisanje knjiga novih vegetarijanskih recepata. Svijet je sada i njima dobro opskrbljen. Ali, dok su moderna znanstvena istraživanja kao i knjige recepata bazirani na "procesu mišljenja odozdo" i njegov su rezultat, informacije koje ja trebam dati rezultat su "procesa mišljenja odozgo" i prema tome predstavljaju najviše okultne analize dva gore spomenuta izvora prehrane, što znači analize samog života u tim izvorima prehrane.

Pod "procesom mišljenja odozgo" podrazumijeva se najviše čulno opažanje ili doživljavanje putem svetog duha, pri čemu se sve opaža iz aspekta života, dok "proces mišljenja odozdo" predstavlja doživljavanje samo putem grubih fizičkih čula, pri čemu se sve promatra samo iz aspekta materije. Trenutno se moderna znanost bazira na potonjem obliku čulnog opažanja, ali će i ona, zahvaljujući razvitku, početi gledati na stvari iz aspekta života, i na taj će se način uzdići iznad mnogih iluzija i zabluda koje predstavlja čulno opažanje iz aspekta materije.

Sada ću nastaviti dokazivati ili prikazivati stvari iz aspekta života, postavljajući na taj način čvrsti temelj na kojem će počivati svaka znanost o prehrani i pisanje knjiga recepata.

13

•

"Životne jedinice"

Prema najvišim okultnim analizama sve je živo, čitav svemir, sve što se može doživljavati i opažati. No, život ima dva aspekta, to jest aspekt materije i aspekt života. Kada vidimo nešto što nazivamo materijom, to je zapravo nešto "živo" što vidimo iz aspekta materije. Međutim, kada vidimo nešto što nazivamo živim, to je zapravo materija koju gledamo iz aspekta života. Na taj način materija i život postaju identični, ali se mogu doživljavati kroz dva temeljno različita oblika čulnog opažanja.

Budući da sposobnost doživljavanja života iz aspekta materije predstavlja najprimitivniji oblik čulnog opažanja, on je zajednička karakteristika svim živim bićima na primitivnim stupnjevima razvitka. Međutim, sposobnost opažanja materije iz aspekta života nije temeljna sve dok se ne postignu viši stupnjevi razvitka, što znači da su bića prošla kroz "veliko rođenje" koje je spomenuto u knjizi "Livets bog". Za bića koja temeljno ne opažaju život iz aspekta života, nego samo iz aspekta materije, sav se život pojavljuje kao "supstanca" ili "materija" Ta je materija identična energiji, snazi, kretanju ili vibraciji. Vibracije zapravo predstavljaju beskrajni svijet promjena koje se pojavljuju pred čulima kao boje, zvukovi, zrake, i tijela; ukratko, kao sve što poznajemo kao "stvorene stvari".

Budući da je sve što se opaža iz aspekta materije kretanje ili vibracija, ništa se iz tog aspekta ne može vidjeti kao vječno, već samo kao nešto promjenljivo. Sve je, prema tome, privremeno. Međutim, ako opažamo iz aspekta života, sve postaje život ili "živa bića." Budući da se iz tog aspekta materija ne može opažati, živa se bića ne mogu uočiti u oblicima ili tijelima, niti pokazati bilo kakav znak promjene, jer se iz aspekta života ne mogu opažati kretanja ili vibracije. Prema tome, živa su bića vječni realiteti, što znači da ona nisu nikada nastala i nikada neće prestati postojati. Kako su ti vječni realiteti točke iz kojih proizlaze sve vibracije ili kretanja, živa su bića apsolutno jedine "čvrste točke" u postojanju. Te su vječne "čvrste točke" temelj za sve što se može opažati iz aspekta materije; one predstavljaju izvor čitave kreacije; one čine vječnu živu jezgru u svakom organizmu i određuju identitet živih bića tih organizama. To je ona jezgra bića koju smo upoznali kroz knjigu "Livets bog" kao Jastvo. Za okultno čulno opažanje ta Jastva ili čvrste točke na taj način postaju najviše i konačne analize svega što se može opažati. Budući da one sačinjavaju sam život ili "nešto živo" u svemiru, nazivamo ih životnim jedinicama. Te se životne jedinice, dakle, mogu putem primitivnog čulnog opažanja primjećivati samo kao materija, ali putem najvišeg čulnog opažanja ta materija postaje vidljiva kao životne jedinice.

Prema tome, životne su jedinice živa bića gledano iz aspekta života. Životne jedinice koje najbolje poznajemo na zemlji su, naravno, one koje čine zemaljske ljude ili one kojima pripada svaki pojedinac. Sljedeće su životinje,

zatim biljke i nakon njih minerali. Dok primitivno ili zemaljsko čulno opažanje donekle indirektno uključuje pogled da su ljudi, životinje i biljke živa bića, ili kao što je ovdje rečeno, životne jedinice, znatno je teže putem istog čulnog opažanja doživjeti minerale kao živa bića ili životne jedinice. Oni se više opažaju kao materija, vibracija ili kretanje. Ali postupno, kada ljudi počnu opažati putem kozmičke svijesti ili svetog duha, postajat će sve očiglednije da spomenute materije ili tvari također predstavljaju životne jedinice. Upravo na temelju tog dokaza, koji dozvoljava da se sve u postojanju pojavljuje u obliku životnih jedinica, može se dokazati da prirodnu hranu za ljude čine ne životinjski, nego vegetarijanski proizvodi, isto kao što se iz istog iskustva može pokazati, kao što sam objasnio u jednoj drugoj knjizi, da je kremiranje veliko kršenje zakona prirode.

14

•

"Spisak grijeha" kojih ima mnogo više od onih za koje se molimo Bogu da nam ih oprosti

Budući da sva materija u svojoj najvišoj analizi predstavlja životne jedinice, naša se hrana, naše meso i krv, zrak koji udišemo, čak i naše kosti, naši nokti i kosa, zapravo također sastoje od životnih jedinica, a isto se tako i tkanina za našu odjeću, cipele, namještaj, kuće, alat itd. sastoje od bezbroj milijardi životnih jedinica. Stoga moramo, naravno, u određenom stupnju postati upoznati sa "svakodnevnim životom i aktivnošću" tih životnih jedinica kako bismo kroz to upoznavanje stekli apsolutno znanje o skladu našeg postojanja s ostatkom života na svijetu. Jer bez znanja o manifestaciji i uvjetima života životnih jedinica mi, primjerice, ne bi mogli znati jesu li životne jedinice u hrani koju jedemo ubijene ili osakaćene ili one dobivaju život i razvijaju se iz našeg kontakta s njima. Kao što je gore spomenuto, postoje životne jedinice čije apsorbiranje kao hrana u organizmima znači za njih prirodni razvoj i život, a postoje i druge životne jedinice za koje isto to apsorbiranje znači smrt i sakaćenje. (Pod smrću se ovdje, kao i drugdje u mojim knjigama, podrazumijeva uništenje tijela nekog živog bića, a ne njegovog Jastva, jer je ono vječno i neuništivo, pa time apsolutna smrt time postaje potpuno nemoguća.)

Ljudi koji u obliku hrane i pića konzumiraju životne jedinice za koje ta konzumacija predstavlja nesreću, smrt i sakaćenje, natovaruju na sebe "spisak grijeha" koji je brojčano takvih dimenzija da opće poznati «spisak grijeha», za koji oni mole za oproštaj putem religije, crkve i svećenika, ne predstavlja u usporedbi s ovim spiskom grijeha apsolutno ništa. Broj pojedinaca o koje su se ljudi na ovaj ili onaj način ogriješili u svojem svakodnevnom okruženju može u najgorem slučaju biti nekoliko stotina, ali životne jedinice o koje su se ogriješili kroz pogrešnu prehranu broje se u milijardama. Istina je da se u potonjem slučaju radi samo o mikroskopskim bićima. Ali, prema vječnim činjenicama, za božansku ili kozmičku svijest "jedan je dan za Gospoda poput tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan"; za tu je svijest mikrokozmos jednak makrokozmosu. Vječni zakoni vrijede kako za mala, tako i za velika bića. Peta zapovijed ne kaže da možemo ubijati mala bića. Ne manjkaju rezultati tog masovnog ubijanja životnih jedinica kroz pogrešnu prehranu; oni su uzrok činjenice da čitavo zemaljsko čovječanstvo nije zdravo, već se u velikoj mjeri sastoji od pojedinaca koji su manje ili više smrtno ranjeni i osakaćeni organskim bolestima, koji u bolnicama, klinikama i sanatorijima ulažu svoje posljednje napore kako bi povratili zdravlje, život i snagu.

Isto to čovječanstvo vapi ka nebu za razoružanjem, za prekidom ratova, za vječnim mirom. No, kako se tako nešto može ispuniti kad isti ti ljudi sami po sebi predstavljaju aktivne eksplozije protiv svake harmonije čiji bi temelj bio mir? Svjetski mir ne mogu postići niti

održati pojedinci čija je najdublja nutrina bojno polje na kojem se događaju masovna ubojstva, ratovi i sakaćenje i u kojima su koncentrirani svi kontrasti toplini samoga života i vječnoj ljubavi. Pojedinac nikada ne može izvana doživjeti trajni mir, sve dok taj mir ne ukorijeni u vlastitoj nutrini, u svojem vlastitom srcu, u svojem vlastitom tijelu ili u svemiru u kojem je on sam Bog.

Kada pojedinac dosegne tako visok stupanj razvitka u kojemu odabire hranu za čije je životne jedinice od životne važnosti da budu apsorbirane kao hrana u organizmu, tada će se smanjiti masovna ubojstva u njegovoj fizičkoj kulturi, tada će prestati njegove bolesti, tada će on doslovno stvoriti svjetski mir u svojim vlastitim grudima i moći će se radovati karmi ili sudbini koju će doživljavati u vanjskoj zoni mira. Samo takvi pojedinci mogu odaslati vibracije ili energije iz kojih može nastati temeljni svjetski mir.

15

•

Zašto se životne jedinice opisuju kao 'vibracije', 'tvari' ili 'materija'

Kao što je već spomenuto, zemaljski čovjek predstavlja životnu jedinicu koju on sâm najlakše može proučavati ili promatrati. Pogledajmo stoga tu životnu jedinicu. Svjedoci smo činjenice da ona ima fizičko ili materijalno tijelo. To tijelo čini njen materijalni aspekt. Ono se sastoji od mnogo različitih vrsta tvari ili materije. Ta se materija zapravo može izraziti kao skup kombinacija energije ili oslobađanja sile. Tako se u njemu odvijaju probava, disanje, protok krvi, razvijanje mišića itd., a sve to zbog očuvanja ili održavanja tog tijela. Kroz isto to tijelo životna jedinica suobraća sa svojom okolinom, što znači da ona utječe na svoje bližnje, na ostale oblike materije itd. Upravo to ispoljavanje energije nazivamo stvaranjem. To stvaranje, dakle, predstavlja manifestaciju životne jedinice, a ta se manifestacija može nazvati vibracijom životne jedinice. Životna se jedinica može nazvati "čvrstom točkom" iz koje potječu sva kretanja i vibracije.

Kao što je čovjek životna jedinica, tako je to i životinja. Isto vrijedi i za biljku. Ako idemo nadolje u razvoju, postaje sve teže razlikovati vibraciju pojedine životne jedinice od druge vibracije Ovo prividno

neodvojivo ispoljavanje energije ili vibracija je zapravo ono što obično nazivamo materijom. Budući da ljudi ne mogu odvojiti vibracije pojedinih životnih jedinica jednu od druge, oni te vibracije ili tu materiju smatraju beživotnima, što znači bez povezanosti s Jastvom. No, materija je daleko od toga da bude nepovezana s Jastvom i isto je daleko od beživotnosti. Ona je u jednakoj mjeri izraz manifestacije živih bića poput zbirke slika, crteža ili ostalih djela ljudskih ruku. Apsolutno ne postoji materija bez životnih jedinica. Stvar je u tomu da tamo gdje ne možemo razlikovati jednu od druge, izražavamo njihovu kolektivnu manifestaciju ili pojavu kao "tvar," "vibraciju" ili "materiju."

16

•

Naša sreća ne ovisi samo o našem odnosu prema našim bližnjima, već također o našem odnosu prema životnim jedinicama ili prema "materiji" u našem organizmu

Sve životne jedinice, kao što je već spomenuto, odašilju vibracije. Budući da se te vibracije razlikuju, životne jedinice se mogu podijeliti na različite vrste prema vrsti vibracija koje odašilju. Upravo na toj međusobnoj razlici u vrstama temelji se sve ono što podrazumijevamo pod pojmom "razvojni stupnjevi."

Prema tome, sve što postoji predstavlja vibracije. Vibracije se, pak, temelje na životnim jedinicama. Životne se jedinice nalaze na beskrajnoj skali stupnjeva, budući da postoji beskrajna skala različitih, više ili manje istaknutih, vrsta vibracija. Prema tome, zemaljski čovjek predstavlja jednu vrstu vibracija na tim stepenicama. Te su različite vibracije međusobno ovisne. To zapravo znači da se naše svakodnevne vibracije, što je istovjetno našem svakodnevnom manifestiranju i doživljavanju života, ne mogu nikako odigravati samo kroz naše vlastite vibracije, nego je to isključivo određeno međusobnom suradnjom s vibracijama ostalih bića u našem okruženju. Ako je ta suradnja harmonična, naš će život biti savršen. Ako je neharmonična, naš će život biti sakaćenje i patnja. Stoga je znanje o životnim jedinicama i njihovim

vibracijama o kojima ovisi savršeni život zemaljskog čovjeka, neophodni uvjet za postignuće apsolutnog zdravlja uma i tijela. Dakle, savršeno i sretno postojanje ne ovisi samo o dobroj suradnji sa životnim jedinicama u postojanju koje mi opažamo kao naše bližnje, kao što su ljudi, životinje i biljke, već je također u najvišem stupnju određeno našom suradnjom sa životnim jedinicama koje obično ne smatramo živim bićima, naime onim životnim jedinicama koje se fizičkom pogledu pokazuju kao životinjska i biljna materija. I mi ćemo se stoga, u nastavku, upoznati s onim životnim jedinicama koje su za zemaljskog čovjeka i s onima koje su protiv njega, u njegovom svakodnevnom putovanju kroz život.

17

•

Princip životnih jedinica u svemiru

Kako bismo se upoznali sa životnim jedinicama, prvo se moramo upoznati s njihovim osnovnim principom. Kako bih pojednostavnio razumijevanje tog principa, napravio sam odgovarajući simbol. Okrugla figura kao cjelina simbolizira pojavu živog bića u obliku životne jedinice. Središnje bijelo okruglo područje s trokutom predstavlja Jastvo istog tog bića. Ali Jastvo može postojati ili doživljavati život samo pomoću organa ili tijela, a živo biće također ima, prema knjizi "Livets bog", šest takvih osnovnih organa ili tijela. Od svih je tih tijela zemaljski čovjek svjestan samo fizičkog tijela, dok ostala tijela u fizičkom postojanju pojedinca, koja su duhovne prirode, djeluju iz pozadine kao podsvijest i imaju svoje sjedište u vječnom tijelu, također spomenutom u knjizi "Livets bog." Čitava ta kombinacija tijela prikazana je na simbolu u obliku tamnog prstena koji okružuje unutarnji krug ili bijelo područje. Unutar tog prstena vidimo osam okruglih figura od kojih je svaka istovjetna čitavoj slici ili glavnom simbolu. Te figure označavaju organe u fizičkom tijelu pojedinca. Ti organi su, prema knjizi "Livets bog," živa bića i stoga svaki čini jednu životnu jedinicu. Osam figura na simbolu izabrano je nasumce i ne prikazuje točan broj organa živog bića, jer je taj broj u svakom živom biću mnogo veći.

Budući da su ti organi živa bića ili životne jedinice, oni se također sastoje od Jastva i kombinacije tijela što je, kao i na glavnoj figuri, prikazano bijelom okruglom figurom s trokutom i s tamnim prstenom koji je okružuje, unutar kojeg ponovno nalazimo osam figura koje su istovjetne glavnoj figuri, samo što su manje. To znači da organi, kada ih smatramo živim bićima, također imaju organe koji su isto živa bića. Budući da su ti potonji organi također živa bića, oni isto tako imaju organe koji ponovno predstavljaju živa bića. Možemo nastaviti na taj način, a da nikada ne dođemo do kraja, ili do kraja života. Život se zapravo isključivo sastoji od živih bića. Sve je živo. Ali budući da se to neizmjerno mnoštvo živih bića proteže na beskrajnu panoramu razvitka, ista bića međusobno predstavljaju odgovarajuću beskrajnu raznolikost u samoj svojoj manifestaciji ili pojavi. Ta je raznolikost apsolutno odlučujući faktor za postojanje ili doživljavanje života istih tih bića. Upravo ona određuje mogućnost da sva živa bića, u obliku doživljavanja svojeg vlastitog života, mogu biti organi za ostala živa bića, unapređujući tako jedna drugima život. Ali, kako bi ona ispunila svoju zadaću kad bi bila potpuno ista, kad bi živjela u istim dimenzijama ili kad bi bila potpuno iste veličine? Kako bi naša pluća bila za nas pluća, ili kako bi naši bubrezi, stanice, molekule, atomi, elektroni itd. bili korisni kao materijal za naše fizičko tijelo i manifestaciju kad bi bili ljudska bića ili živa bića iste vrste kao i mi? Takva bi situacija bila suprotnost onome što je činjenica, to jest životu. I tada bi prevladavala prava smrt ili apsolutno ništa. Svemir se sa svojim galaktikama,

suncima, planetima, kontinentima, morima, područjima i razinama postojanja i ostalim manifestacijama vječnog Oca, ne bi nikada mogao opaziti mozgom živih bića, jer taj mozak kao i ti realiteti ne bi postojali. No, potpuno bi isti bio slučaj da naši organi, stanice, molekule itd., ili sve što se podrazumijeva pod pojmom "supstanca" ili "materija" nije istovjetno sa živim bićima. Da materija nije kombinacija životnih jedinica, ona nikada ne bi mogla predstavljati vibraciju ili kretanje. Beživotna stvar ne može stvoriti apsolutno nikakvo kretanje. Ovdje bi netko mogao prigovoriti da u svakodnevnom životu možemo vidjeti mnoge "mrtve stvari" kako se kreću same po sebi. Možemo vidjeti oblake kako se kreću nebom, možemo vidjeti vodu kako tutnji rijekama i potocima, mi doživljavamo bučne morske valove, isto kao što smo upoznali putanje planeta i zvijezda. Ali jesu li svi ti realiteti također "mrtve stvari"?

Ne, nisu! One se samo opažaju kao mrtve i, kao takve, označene su kao "prirodne sile" samo u mašti primitivnog ili duhovno neprosvijetljenog ljudskog bića. No, prava je istina da sva ta kretanja, ili sveukupni makrokozmos, također predstavljaju živa bića ili životne jedinice. Kao što su naši organi, stanice i ostali tjelesni materijal životne jedinice unutar naših tijela, tako i mi sami predstavljamo organe unutar organizma nekog većeg bića. To veće biće je planet Zemlja. Zemlja je također životna jedinica sa svojim Jastvom i fizičkim tijelom. Fizička zemlja stoga predstavlja fizičko tijelo te životne jedinice. Zemlja je, pak, organ u sunčevu sustavu, koji je također životna jedinica, čije je fizičko tijelo sačinjeno od

SIMBOL PRINCIPA ŽIVOTNIH JEDINICA U SVEMIRU

Čitava glavna figura na slici predstavlja životnu jedinicu, što znači princip živog bića. Isto kao što se ova figura na slici ponavlja u sve manjem mjerilu, tako se i princip živog bića ponavlja ponovno i ponovno u sve manjem mjerilu u organizmu svakog živog bića. Dakle, postoje bića unutar bića, i organizmi unutar organizama.

Prema tome, glavna figura predstavlja "makro-jedinku", a njene manje varijacije su "mikro-jedinke" te "makro-jedinke". Ove mikro-jedinke su zapravo makro-jedinke za još manja bića koja postoje unutar njih, i tako dalje u beskonačnost.

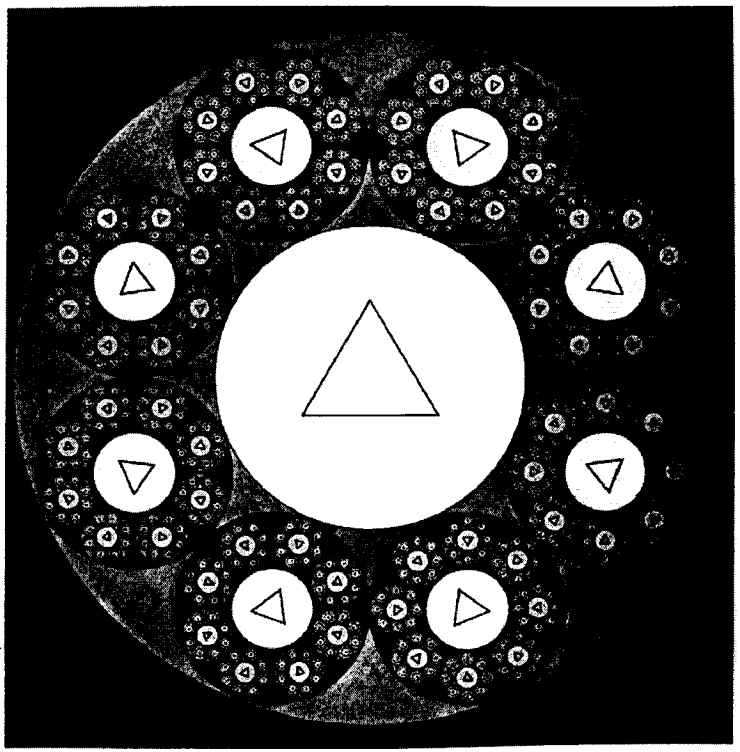

© Martinus Institut

fizičkog solarnog tijela s pripadajućim planetima. Solarni sustav je predstavlja organ u galaktici, koja je također životna jedinica sa svojim Jastvom i fizičkim tijelom. To je biće, ili gigantska životna-jedinica, organ u još većem sustavu ili biću, i tako dalje u beskonačnost. Dakle, niti jedno živo biće ne može postojati a da ne predstavlja organ u nekom većem biću, isto kao što ona sama ne mogu postojati a da nisu izgrađena od mnoštva manjih bića ili životnih jedinica. Zato se ovaj simbol može upotrijebiti za izražavanje životnog principa bilo kojeg živog bića. Ako zamislimo najmanje krugove na slici, one koji su gotovo nevidljivi golom oku, kao izraz za životne jedinice koje se pojavljuju kao ljudi, veći krugovi u kojima se oni pojavljuju predstavljali bi bića zemaljskog reda. Veći krugovi u kojima se ta potonja bića pojavljuju predstavljali bi bića reda sunca ili solarnog sustava, dok bi krugovi sljedeće veličine predstavljali bića galaktika. Ti su krugovi sačinjeni od osam najvećih figura u glavnoj figuri. Stoga simbol kao cjelina u ovom slučaju predstavlja tako veliko biće ili toliko gigantsku životnu jedinicu da naša galaktika u njemu predstavlja samo jedan organ.

Ako zamislimo da simbol kao cjelina predstavlja ljudsko biće, osam najvećih okruglih figura u prstenu, kao što je već rečeno, predstavljat će njegove organe, dok će figure sljedeće veličine predstavljati njegova stanična bića. Krugovi sljedećih veličina predstavljat će njegovu takozvanu tvar ili materiju. I ovdje smo došli do područja životnih jedinica koje se nalaze u našoj hrani i piću.

18

•

"Unutarnji" i "vanjski" uvjeti za životne jedinice u našem organizmu, kao i za nas same

Kao što životne jedinice koje nazivamo ljudima, životinjama i biljkama za svoju manifestaciju ili življenje trebaju određene "unutarnje" kao i "vanjske" uvjete, tako i male životne jedinice koje se za nas pojavljuju u obliku materije ili kao naše konzumiranje hrane, pića, duhana itd., također trebaju "unutarnje" i "vanjske" uvjete za svoje savršeno postojanje. Za ljude, životinje i biljke vanjski su uvjeti svemir, prirodno okruženje u kojem žive, što zapravo znači planet na kojem se nalaze, prirodne sile koje ga okružuju, klima, duhovna atmosfera ili svi realiteti koji zajedno sačinjavaju "organizam" u kojem spomenuta bića doživljavaju život. Unutarnji će uvjeti za ista bića biti, pak, u skladu između životnih jedinica koje, u obliku organa, stanica, molekula itd., doživljavaju život u njihovim tijelima, i unošenja ispravnih životnih jedinica ili živih bića koja bi, u obliku tvari ili materije, trebala biti materijal za održavanje tih tijela.

Za životne jedinice koje unosimo u naš organizam, vanjski su uvjeti također svemir, prirodne sile, duhovna atmosfera ili svi realiteti koji zajedno čine organizam unutar kojeg one žive, uz jednu razliku. Dok su za ljude ti realiteti opće poznati svemir, poznate prirodne sile i

njihov religiozni ili kulturni standard, svemir se za ta gore spomenuta mala bića sastoji od tijela ljudi, životinja i biljaka u kojima se ona nalaze. Cirkulacija krvi, probava i disanje koji se odvijaju u dotičnom tijelu bit će, prema tome, prirodne sile za ta mala bića, dok je kulturni standard za ta mala bića određen stupnjem evolucije na kojemu je organizam u kojem se nalaze, što zapravo znači pripada li taj organizam biljkama, životinjama ili ljudima.

Unutarnji su uvjeti za mala bića ili životne jedinice koje se nalaze u našem organizamu, naravno, takvi da ona također dobivaju odgovarajuću hranu, pravo "okruženje", ali to na nas utječe samo onda kada u obliku hrane i pića unosimo u svoj organizam neke slične životne jedinice koje tu ne pripadaju i koje stoga tu nemaju uvjete za život, nego žive na neprirodan, bolestan i smrtonosan način. Unošenjem takvih životnih jedinica u naš organizam, u njemu nastaju poremećaji, poremećaji koji ponekad mogu biti toliko intenzivni da on konačno postaje potpuno nepogodan kao svemir ili boravište za životne jedinice koje zapravo tu pripadaju, te zbog toga mora propasti na neprirodan način. Ti su poremećaji identični smrtonosnim organskim bolestima koje se javljaju u svakodnevnom životu. Za čovjeka je, prema tome, od velike važnosti da u svoj organizam ili fizičko tijelo u obliku hrane unosi prave životne jedinice.

19

•

Budući da životne jedinice čine pramateriju, svemir postaje identičan oceanu vječnog života.

Putem upravo opisanog simbola dobili smo uvid u životni princip živih bića, te smo njegovom analizom došli do konačnog ili apsolutnog zaključka da se materija ili supstancija u postojanju sastoji od životnih jedinica. *Životne su jedinice, prema tome, temeljna analiza bilo koje materije. One su najsitniji dijelovi svake materije i tako predstavljaju apsolutno jedinu pramateriju u postojanju.*

No, budući da je ta pramaterija u obliku živih bića ili samostalnih čestica samog života ili "nečeg živog" u svemiru stvaralačka osnova za sve što se može manifestirati i opažati u mikrokozmosu kao i u makrokozmosu, kroz taj je princip životnih jedinica identitet svemira kao sveobuhvatnog oceana života zajamčen kao vječna i nepromjenjiva činjenica.

Upravo se ta činjenica otkriva u svakom obliku kretanja, u svakom obliku preobražavanja, u svakom obliku stvaranja. Na toj se činjenici temelji princip "zuba vremena", kao i proces raspadanja leševa. Kad materija ne bi sadržavala život, prava i temeljna analiza svemira bila bi vječno mirovanje. Ne bi bilo moguće nikakvo kretanje. No, bez kretanja nema manifestacije, a bez manifestacije svemir bi bio istovjetan vječnoj, apsolutnoj smrti. Vječno

ništa bi zamijenilo sada postojeći život, život koji kao činjenica u obliku životnih jedinica ili živih bića sjaji i zrači, a istovjetan je svemu što postoji; život u kojem sve živi, kreće se i postoji.

20

•

Kada se "žive" stvari smatraju "mrtvima"

Apsolutna je beživotnost u svemiru potpuno nemoguća zato što sva živa bića u obliku životnih jedinica čine materiju i zato što je sva materija u obliku životnih jedinica sačinjena od živih bića. No, budući da je beživotnost potpuno nemoguća, apsolutno "mrtve stvari" također ne mogu postojati. Kako "mrtve stvari" ne mogu postojati, nesklad će sigurno nastati onda kada netko smatra "žive stvari" mrtvima, te ih u skladu s time i tretira. Ta nenormalnost u velikoj mjeri vrijedi tamo gdje zemaljski čovjek rukuje supstancom ili materijom, a pogotovo tamo gdje treba izabrati tvari za svoju prehranu i održavanje svojeg organizma. Na temelju te iluzije on čini "grijeh" ili djeluje protiv samoga sebe kao i protiv malih bića ili životnih jedinica u tvarima koje uzima kao hranu, piće itd. U skladu s tim ću kasnije istaknuti *materiju ili tvari koje se sastoje od životnih jedinica koje u izvjesnom stupnju odgovaraju*

ljudskom organizmu, što za njih u određenom stupnju ne znači sakaćenje i smrt, nego savršeno ili prirodno postojanje sa svrhom da budu konzumirane kao hrana u gore spomenutom organizmu. Tu se za čovjeka otvara izlaz iz mračnog barbarizma poganstva ili tradicije ubijanja u području prehrane, što je kroz ovu knjigu bilo pokazano kao najdublji uzrok suprotnosti svakom apsolutnom zdravlju ili sreći i radosti koji neophodno moraju biti među osnovnim stupovima mira na zemlji.

21

•

"Suštinske vibracije" živog bića i "suštinske vibracije" materije

Sada smo stigli tako daleko u analizama materije da smo došli do spoznaje kako je ona živa ili kako upućuje na manifestaciju živih bića. Svaka materija upućuje na određenu vrstu energije ili vibracije. Zlato, srebro, bakar, željezo i svi ostali metali imaju svaki svoju određenu vibraciju, isto kao što meso, krv, sokovi, kiseline, šećer, sol, voće, korijenje, sjemenke, lišće, stabljike itd. imaju svako svoju vrstu vibracije. Budući da čovjek, zahvaljujući svom identitetu životne jedinice, također čini česticu materije sačinjenu od svih zemaljskih ljudi zajedno, ta materija također ima određenu vrstu vibracije. Ta vrsta vibracije nam je toliko blizu da možemo fizički vidjeti sve njene detalje, što nije slučaj s vibracijama obične materije. Ovdje možemo vidjeti svaku pojedinost. Detalji u vrsti vibracija koje odašilje materija u kojoj su ljudi životne jedinice, obuhvaćaju sve stvari i tradicije stvorene ljudskom sviješću, kao što su kuće, mostovi, brane, strojevi, umjetnička djela, odjeća i nakit, kao i udruženja, sekte, kulture, moda, običaji, tradicije itd. Svi ti realiteti izražavaju vibracije različite jačine, isto kao što neophodno predstavljaju određeni standard sile, što zapravo znači određenu jedinicu energije ili vibracije. Ta jedinica čini materiju za dovoljno visoki stupanj svijesti,

za npr. svijest koja pripada globalnim ili planetarnim bićima. Za zemaljskog čovjeka to, naravno, nije materija. On se mora spustiti isto toliko nisko na ljestvici evolucije koliko je sâm ispod mjesta planetarnih bića na istoj toj ljestvici prije nego što počne nešto smatrati materijom. U vezi s tim može se istaknuti da je ona materija koja je sačinjena od sveukupne manifestacije zemaljskog čovječanstva i u kojoj je čovjek životna jedinica, zapravo mozak planete Zemlje. Svjetske kulture sa svojim religijama koje prolaze planetom zemljom predstavljaju djelovanje njenog mozga, one su zemljine "misli". Te su kulture količina energije putem koje ona utječe na svoje "bližnje", što znači na ostala planetarna bića, na ostale globove. No, tu se nalazimo na granici kozmičkog viđenja koje može doseći ljudsko biće. Mi ne možemo znati što zemlja "govori" nekom od svojih bližnjih ili nekoj drugoj planeti, budući da se preduvjet za to temelji na onom dijelu evolucije zbog kojeg je zemlja ispred nas i kroz koji mi još uvijek nismo prošli. Mi možemo samo nejasno raspoznavati njene "poruke", pa možemo vidjeti jesu li one "zle" ili "dobre". Stoga možemo osjetiti ako su one "žestoke". Prema tome, svjetski su ratovi Zemljini "ispadi bijesa". Sasvim je druga tema kojoj su planeti, kojem "bližnjem" planete Zemlje usmjerene silne količine energije takvog ispada. Zato o tom pitanju ovdje neću ići u detalje.

Kada sam se dotaknuo tog problema, učinio sam to kako bih pokazao kako mala bića ovise o velikima i kako velika ovise o malima. Kao što je zemlja užasno patila tijekom svojeg "ispada bijesa" od 1914. do - 1918.

godine, kada su mnoge od njenih stanica mozga (ljudi) ubijene, druge osakaćene to jest, ukratko, kada je uništen ili oštećen velik dio njenog "mozga" (društvo zemaljskih ljudi), isto tako čovjek oštećuje velike dijelove svojeg mozga kroz svoje napade bijesa. Mnoge su životne jedinice u njegovom mozgu isto tako ubijene ili osakaćene. S obzirom na to da je mozak zapravo sjedište fizičke životne funkcije, ona se neizbježno svakim napadom bijesa u odgovarajućem stupnju umanjuje. To za dotičnog pojedinca rezultira poremećajem u doživljavanju samog života, a čak može i zatrovati krv. Dakle, možemo vidjeti da postoji međusobni odnos između materije i pojedinca koji koristi tu materiju kao materijal za svoju manifestaciju; to zapravo znači između suštinske vibracije materije i suštinske vibracije pojedinca. Tijekom ispada bijesa te se dvije vibracije međusobno sukobljavaju i tako nastaju poremećaji. Na taj način te dvije vrste vibracija nisu u međusobnom skladu.

Dakle, svako živo biće ima posla s dva osnovna oblika vibracija: sa svojim vlastitim suštinskim vibracijama i sa suštinskim vibracijama materije. Najviši cilj na svakoj razini postojanja je stvarati i koristiti svoju manifestaciju na temelju harmonije između te dvije vrste vibracija. Živjeti u toj harmoniji kulminacija je sreće u svakom od šest osnovnih oblika doživljavanja života. (Vidi knjigu "Livets bog".)

Ovime smo prošli kroz najteže analize u vezi s idealnom hranom. Za neke čitatelje su one možda bile koliko dosadne toliko i teške. Ali za one koji su imali dovoljno energije i interesa da ih proučavaju i koji su na

taj način dobili ispravan uvid u problem, sada će pomoću tog uvida moći razumijeti suštinu sljedećih analiza o idealnoj hrani u tolikom stupnju da će one za njih postati znanost ili činjenice.

22

•

Potpuni nedostatak moralnog uvida u odnosu pojedinca prema milijardama živih bića koja sačinjavaju "materiju" njegovog organizma

Gornje analize, dakle, znače da svako živo biće kroz svoju manifestaciju, kroz sve što stvara, ali uglavnom kroz svoj određeni tjelesni stupanj, predstavlja određenu zajedničku energiju ili vrstu vibracija. O toj vrsti vibracija ovisi čitavo doživljavanje njegovog života, njegov osjećaj ugode i neugode. To je njegov instrument za održavanje vlastitog identiteta i mjesta u postojanju kao živog bića. To je održavanje stoga bazirano na određenom svladavanju ostalih oblika energije. Ako to svladavanje, osim što predstavlja harmoniju i sreću za njega, također znači i harmoniju i sreću za izvore ostalih energija, njegovo će doživljavanje života biti kulminacija harmonije sa zakonima života. No, ako ono znači smrt i sakaćenje za izvore tih energija, njegovo će doživljavanje života biti identično sakaćenju, muci i patnji, to jest ono što

nazivamo *mračna sudbina*. Čitavo je oblikovanje sudbine pojedinca, prema tome, utemeljeno na međusobnom odnosu između njegovih vlastitih energija ili vibracija i vibracija ili manifestacija energije njegove okoline. Svi znaju da to vrijedi za onaj dio čovjekovog okruženja koji se odnosi na njegove bližnje i za ostale oblike živih bića koja imaju fizički vidljivu veličinu. To se naglašava u religiji i vjeri i stoga predstavlja osnovu njegovog morala. Međutim, ono što se ne zna, ono što nije uključeno u moral zemaljskog čovjeka, ali što će postupno početi vrijediti u pogledu humanosti nove svjetske kulture, jest međusobni odnos pojedinca prema onom dijelu njegove okoline koji se smatra materijom, dijelu koji on upotrebljava kao hranu ili namirnice. Kroz analize životnih jedinica vidjeli smo da je izvor materije također živo biće, ali mikroskopskih dimenzija. To zapravo znači da je pojedinac suočen sa mnoštvom živih bića s čijom manifestacijom energije također mora dolaziti u kontakt. Ako taj međusobni odnos, kao što je već spomenuto, znači život i evoluciju, ne samo za samog pojedinca, već i za bića materije, onda njegovo doživljavanje života dolazi do vrhunca zdravlja i dobrobiti. On postaje apsolutno slobodan od bolesti. Međutim, ako taj međusobni odnos znači ubijanje i sakaćenje za bića materije, to će pokrenuti povratne sile koje će uzrokovati bolesti organizma i uslijed toga narušavanje mentalnih funkcija pojedinca.

23

•

Zašto je vegetarijanska hrana zdraviji izvor prehrane od hrane životinjskog porijekla

Uskladu s gore iznesenim čovjek će se u novoj svjetskoj kulturi sve više i više baviti pitanjem *idealne hrane.* S obzirom na to da su sve tvari i materije s kojima nužno moramo doći u kontakt žive i budući da im mi svojim odnosom možemo nanijeti bol i patnju ili im, pak, omogućiti prirodnu evoluciju i sreću na isti način na koji svojim odnosom prema fizički vidljivim bićima bližnjima možemo nanijeti patnju ili im, pak, donijeti sreću, ja ću ovdje istaknuti one tvari čije životne jedinice postižu prirodnu evoluciju kao hrana u ljudskom organizmu, te one tvari čije životne jedinice postižu neprirodnu evoluciju kroz taj isti proces.

Kao što sam već spomenuo, biljna hrana predstavlja stanje vibracije koja je po svojoj prirodi prilagođena vibracijama ljudskog organizma, dok hrana životinjskog porijekla, s izuzetkom mlijeka, predstavlja stanje vibracije koje je evolucijski preblizu vibraciji ljudskog organizma. To zapravo znači da između životnih jedinica biljne hrane i životnih jedinica od kojih je sačinjen organizam čovjeka ili pojedinca postoji odgovarajuća razlika u evoluciji. Suštinske vibracije tog pojedinca su, prema tome, dovoljno nadmoćne nad stupnjem vibracija

biljaka. Stoga prilikom pretvaranja pravih biljnih proizvoda u hranu neće biti određenog neprirodnog otpora koji čovjekov organizam treba nadići. Sasvim je drugi slučaj s hranom životinjskog porijekla, čije su životne jedinice napredovale dalje na ljestvama evolucije i, prema tome, došle bliže čovjekovom identitetu životne jedinice. Posljedica je toga da te hranjive tvari ili materije predstavljaju snažnije ili grublje stanje vibracija od biljnih izvora prehrane. S obzirom na to da se čovjekov organizam toliko razvio da je prilagođen ili usklađen sa stanjem vibracija biljaka, što je rezultat njegova razvoja, stanje vibracija koje je grublje ili relativno jače od toga predstavljat će otpor za čovjekov organizam. Zapravo je isti taj organizam nadišao stupanj grabežljive zvijeri i nije, poput organizma tih bića, stvoren za oslobađanje tako jake vibracije za koju hrana životinjskog porijekla ne bi predstavljala nikakav neprirodni otpor. Dopustite mi s tim u vezi reći da čak iako hrana životinjskog porijekla odgovara grabežljivim zvijerima, to isto tako ne sprječava da životne jedinice u istoj toj hrani umru ili budu osakaćene kada su apsorbirane kao hrana u organizmu dotične životinje. Upravo te okolnosti čine područje grabežljivih životinja nižom razinom postojanja, nesavršenim doživljavanjem života. I zemaljski je čovjek nesavršen u onom omjeru u kojem djeluje na tom stupnju.

Prema tome, kod zemaljskog čovjeka hrana životinjskog porijekla stvara preveliki otpor. To uzrokuje da čovjek za probavu takve hrane mora koristiti rezerve snage koje zapravo, zbog svojeg stupnja razvitka, ne može

ni mentalno ni fizički koristiti bez rizika za zdravlje ili za postojanje koje je normalno za njegov stupanj evolucije. Reakcija na to neprestano trošenje rezerva snage, neprestano preopterećivanje organizma, kao što je već spomenuto, temelj je svih organskih bolesti. Istina je da čovjek još nije tako napredan da bi mu konzumiranje biljne hrane jamčilo otpornost na sve bolesti, *ali će biljna hrana ipak, čak i u najgrubljem obliku, znatno smanjiti postotak bolesti i stvoriti potpuno različitu, snažnu i zdravu fizičku dobrobit, za razliku od hrane životinjskog porijekla, i bit će jedan od neizbježnih glavnih čimbenika na putu prema ljepšem, čistijem i jasnijem doživljavanju života. To je neizostavna propusnica ka uzvišenom postojanju.*

24

•

Zašto se hrana kuha. "Životne A-jedinice" i "životne B-jedinice"

Kao što je već spomenuto, hrana životinjskog porijekla ima presnažne vibracije za ljudski organizam. Dakle, kako bi te namirnice postale hrana, mora se stvoriti višak energije, što znači količina energije koju čovjek zbog svojeg stupnja razvitka ne može stvoriti bez opasnosti za svoje zdravlje. Tako probavljanje hrane životinjskog porijekla znači trajno preopterećenje za čovjeka i konačno postaje temeljni uzrok većine organskih bolesti. Kako bi se to ublažilo, izmišljeno je kuhanje hrane. Ali što se uistinu događa prilikom kuhanja?

Kako bismo to mogli shvatiti, moramo se podsjetiti da se sva materija sastoji od životnih jedinica i da je stupanj evolucije životinjskih životnih jedinica preblizu našem vlastitom stupnju evolucije. Te životne jedinice doživljavaju neprirodnu smrt kada se konzumiraju kao hrana u ljudskom organizmu. Sve se normalne životne jedinice bore protiv neprirodne smrti. Kada se životinjske životne jedinice unesu kao hrana u neki organizam, on mora započeti borbu protiv otpora ili samrtnih muka životnih jedinica. Tek kada je ta borba završena i kada su ubijeni mali organizmi životnih jedinica počinje prava probava. No, ne treba misliti kako probava odgovara

malenim ubijenim organizmima. Naprotiv, oni se raspadaju na potpuno prirodan način, poput svih ostalih leševa, procesom truljenja. Leševi se ne mogu "probaviti", ali ti ubijeni organizmi sadržavaju određeni postotak životnih jedinica koje su toliko nazadne u evoluciji da za njih predstavlja život i dobrobit kada su konzumirane kao hrana u organizmu. One, prema tome, ne umiru uslijed konzumacije, nego, naprotiv, stječu uvjete koji podržavaju život. Tako se tu bavimo s dvije vrste životnih jedinica. Iz praktičnih razloga nazvat ćemo ove prve "životnim *A-jedinicama*", a ove druge "*životnim B-jedinicama*". Životne A-jedinice su one čiji organizmi umiru, a životne B-jedinice su one čiji organizmi dobivaju život putem konzumiranja u obliku hrane u organizmu. Procesom truljenja organizama "životnih A-jedinica", oslobađaju se "životne B-jedinice" pohranjene u njima. Nakon toga ih probavni organi bića u kojem su pohranjene kao hrana vode prema područjima i dijelovima u organizmu u kojima svaka može pronaći odgovarajuće uvjete za život. Ubijene organizme životnih A-jedinica, pak, probavni organi vode van iz organizma. Te ostatke leševa ili smrdljive tvari nazivamo *izmetom*.

Dakle, proizvodi životinjskog porijekla su zapravo samo indirektna hrana, dok su samo životne jedinice tih životnih jedinica direktna hrana. Kako bi se neke životne jedinice oslobodile, ove druge se moraju ubiti. Podrazumijeva se da je prehrana bazirana na tom procesu ubijanja puno teža od prehrane pri kojoj to nije potrebno. Ovdje se, naravno, mora uzeti u obzir osobni stupanj razvoja. Ako, na primjer, idemo nadolje

do grabežljivih zvijeri, vidjet ćemo da je organizam takvih životinja u određenom stupnju utemeljen i stvoren za poticanje gore spomenutog procesa, ali kako se napreduje u razvoju, organizmi postaju sve profinjeniji, i sve više gube, u odgovarajućem stupnju, sposobnost poticanja tog procesa. *Kod ljudi se ta sposobnost vrlo naglo smanjuje.* To zapravo znači da kako se čovjek razvija, za njegov organizam postaje sve teže i teže izvršavati proces ubijanja. To je rezultiralo njegovim pronalaženjem drugih načina na koji se on može poticati. Najtemeljitiji i najrasprostranjeniji od tih načina je upravo kuhanje. Prilikom kuhanja proizvoda životne se A-jedinice ubijaju i ostaju samo životne B-jedinice, budući da na njih kuhanje uglavnom nema utjecaja. Dakle, ljudi danas kuhaju svoju hranu kako bi svoje organizme lišili poduzimanja procesa ubijanja. Taj proces oslobađanja stoga predstavlja olakšanje za organizam. Čovjek sâm osjeća da nema toliko poteškoća s "probavljanjem" kuhanih proizvoda kao što ima s probavljanjem sirovih. On je uvidio da kuhanje čini proizvode "mekšima". To "mekano" stanje nastaje zbog činjenice da su životne A-jedinice već ubijene prije nego što se pojedu ili konzumiraju kao hrana u organizmu. No, to ne mijenja činjenicu da su one ipak leševi koji su pojedeni i da životne jedinice koje su žive i, prema tome, prava hrana za organizam, kao što je već spomenuto, mogu biti oslobođene samo putem truljenja ili raspadanja tih leševa. Budući da je taj proces truljenja, pored oslobađanja životnih B-jedinica, poput svih ostalih procesa truljenja kombinacija svih tvari štetnih i

pogubnih za organizam, takvo stanje na duge staze ima štetan utjecaj na napredni organizam. Prema tome, cilj je evolucije, između ostalog, voditi pojedince prema stanju u kojem oni mogu sve više i više izravno asimilirati životne B–jedinice, a ne neizravno putem prethodnog procesa truljenja ili raspadanja leševa zbog kojeg organizam u isto vrijeme u odgovarajućem stupnju mora biti skladište otrova, područje otpora za sve materije, tvari ili vibracije koje su smrtonosne, štetne ili pogubne za život.

25

•

Hrana koja je privremeno savršena za pravog bogočovjeka

Prema tome, cilj je evolucije, kao što je već spomenuto, vođenje ljudi dalje od tako primitivnog postojanja pri kojem vrlo veliki postotak njihove probave čini proces truljenja i pri kojem organizam mora izdvojiti žive životne jedinice neophodne za njegovo održavanje u uvjetima "probave" raspadajućih leševa. Namjera života nije učiniti organizam smetlištem svih mogućih izvora organskih bolesti. Razvojni će proces stoga ljude voditi prema stanju preobrazbe njihovog organizma, preobrazbi koja će omogućiti asimilaciju hranjivih životnih jedinica izravno iz prirode, što podrazumijeva asimiliranje samo takvih životnih B–jedinica koje nisu učahurene u tvarima koje se prvo moraju raspasti ili istrunuti da bi se one mogle osloboditi, životnih jedinica koje oslobađa sama priroda i koje samo čekaju na asimilaciju u obliku hrane, što bi omogućilo nastavak njihovog normalnog razvitka.

Postoje li takve životne jedinice? Da; već sam istaknuo biljni izvor prehrane kao put prema gore spomenutom stanju. U okviru biljnog izvora prehrane postoje upravo takve životne jedinice koje su vrlo slabo ili malo učahurene i čije oslobađanje stoga nije ovisno o nekom prethodnom procesu truljenja ili raspadanja prilikom

probave. Takve su životne jedinice prisutne u različitim vrstama *"voćnog mesa"*. Pod voćnim se mesom ovdje podrazumijeva "meso" oko koštice. Kod jestivog se voća to "meso" gotovo isključivo sastoji od životnih jedinica koje se prenose izravno u organizam i za koje asimilacija u obliku hrane u tom organizmu stoga predstavlja prirodni razvitak. Budući da ovdje nije potrebno nikakvo prethodno ubijanje, nije potreban nikakav prethodni proces truljenja, i budući da je organizam time u odgovarajućem stupnju oslobođen toga da bude kanta za smeće za sve moguće vrste nekorisnih ostataka leševa, taj će organizam neizbježno postajati sve profinjeniji. Dakle, najbolja je hrana ovdje na zemlji čisto voćno meso, ali, naravno, samo od potpuno zrelog jestivog voća. Kod nezrelog voća životne jedinice još uvijek nisu dovoljno zrele za asimilaciju u organizmu kao hrana. Voće koje se smatra pravom hranom za ljude su jabuke, kruške, šljive, grožđe, banane, dinje, jestive bobice i sve ostalo voće koje ima meso oko koštice. Budući da su životne jedinice u tom voću gotovo isključivo životne B–jedinice, koje, kao što smo vidjeli, ulaze u organizam izravno i stoga bez ikakvog prethodnog procesa ubijanja, njihovo je kuhanje potpuno beskorisno i nepotrebno, zapravo čak i štetno, jer se na taj način narušava zdravlje tih životnih jedinica. *Prema tome, spomenuto voće predstavlja apsolutno savršenu i pravu "sirovu hranu". Ono je najuzvišenije jelo u postojanju, jer se, za razliku od svih ostalih oblika izvora prehrane, ne temelji na načelu ubijanja, nego ga stvara najbolji "stručnjaka za hranu" – sam život – u skladu s najsavršenijim zakonima kemije. Ono je dijeljenje "kruha*

svagdašnjeg" od samoga života za ona bića koja trebaju ispuniti veliku zapovijed ljubavi ili za zemaljskog čovjeka kada se on jednoga dana "nanovo rodi od vode i duha" i postane manifestacija pravog bogočovjeka.

26

•

Sadašnjost i budućnost

Budući da će potpuno zrelo voćno meso u budućnosti biti apsolutno *ispravna hrana za ljude,* to jest hrana koja će sprječavati sve bolesti uzrokovane prehranom i učiniti da ljudski organizam počne vibrirati vibracijom koja će neometano održavati kontakt sa svetim duhom (što znači da mozak i živčani sustav mogu neometano vibrirati u najvišim i najprofinjenijim misaonim "materijalima" pojedinca, koji će zahvaljujući tome biti obogaćen najvišom mudrošću), razvoj će postupno voditi svu energiju koju ljudi sada koriste za prehranu životinjama prema biljnoj prehrani. To zapravo znači da će se u budućem svjetskom poretku na mjestu sadašnjih velikih klaonica i postrojenja za uzgoj stoke naći velika poduzeća koja će imati zadatak poboljšanja biljaka i razvitka jestivog voćnog mesa. To će voditi ka postupnom razvitku voća fantastičnih dimenzija u usporedbi s danas poznatim vrstama.

Razvitak će stoga dovesti do stanja u kojem će današnja poljoprivreda postati hortikultura. Talasajuća žitna polja postat će cvjetni voćnjaci.

S obzirom na to da taj oblik prehrane neće zahtijevati toliko prostora kao sadašnji oblik, višak će se zemlje pretvoriti u velike javne parkove. Iz veličanstvenih lugova s velikim proplancima, fontanama, cvjetnim gredicama, kanalima, lučnim mostovima, umjetničkim djelima na izložbama, paviljonima itd., čovjek će gledati unazad na barbarizam prošlosti. S užasom će čitati o jedenju leševa, o tome kako je čovjekova ljubav prema životinjama u velikoj većini slučajeva bila samo kanibalska ljubav prema mesu. U predivnim će muzejima velike sjekire, ukoričeni noževi, mesarski noževi, sportske puške, ribičke udice i ostali ubilački instrumenti govoriti tihim jezikom ljudima budućnosti o primitivnom mentalitetu prošlosti. U postojanju lišenom bolesti čovjek će u povijesnim djelima sa stravom i gađenjem čitati o današnjem bolesnom čovječanstvu, njegovoj tuberkulozi, raku, problemima s bubrezima, žučnom kamencu, arteriosklerozi, organskim bolestima srca, problemima s probavom, neurozama itd. Time će se uistinu potvrditi Isusove riječi da njegovo kraljevstvo nije bilo od ovoga svijeta.

27

•

"Idealna hrana" za današnjeg čovjeka

Udosad sam iznesenom nagovijestio smjer razvitka prema *"pravoj hrani za ljude"*. Budući da zemaljski čovjek nije otišao tako daleko u razvoju da bi bio pravo ili dovršeno ljudsko biće, nego u određenom stupnju još uvijek pripada području ubilačkog načela, *"prava hrana za ljude"* ne može u potpunosti predstavljati *"idealnu hranu"* za to biće. To znači da njegov organizam još nije toliko napredovao u razvoju da bi u potpunosti bio prilagođen čistom voćnom mesu. Dok su vibracije spomenutih organizama zapravo preslabe za obradu hranu životinjskog podrijetla, još su uvijek presnažne da bi obrađivale samo voćno meso. *Dakle, idealna hrana za današnjeg čovjeka bit će, uz određene količine voćnog mesa, nešto između mesa životinja i voćnog mesa.* Zato je ovdje važno naglasiti da opisano biće ne može živjeti isključivo od voćnog mesa. Sadašnji organizam zemaljskog čovjeka još je uvijek uslijed snage navike sazdan tako da u određenom stupnju bude boravište za proces raspadanja i za prolazak ostataka leševa (iako je zapravo nadišao prehranu temeljenu na mesu životinja). Čitav njegov probavni sustav, njegov želudac i crijeva još uvijek su ustrojeni na prijenosu određene količine otpada, pa će

samo prirodni razvitak, što znači polagano privikavanje tijekom stotina godina, moći izmijeniti probavne organe ljudi za potpunu prilagodbu čistom voćnom mesu. Iznenadni prijelaz na prehranu isključivo utemeljenu na voćnom mesu bio bi takav napad, takvo kršenje zakona prirode, da bi njegove posljedice graničile s uništenjem organizma. Profinjena hrana pripada *"pravom ljudskom biću"* ili dovršenom *bogočovjeku* na isti način na koji je univerzalna ljubav urođena glavna karakteristika istog tog bića. Tako zemaljski čovjek, u skladu s prirodom njegovog organizma, još uvijek mora jesti nečistu hranu ili izvlačiti njene hranjive životne jedinice procesom ubijanja i razlaganjem leševa. To, naravno, ne mijenja činjenicu da se njegov razvitak nosi s još jednom činjenicom – on, u sve većem i većem stupnju, mora tražiti svoju hranu među proizvodima koji će sve manje i manje zahtijevati gore opisane užasne procese, pa se stoga u području prehrane također nalazi na putu prema svojem privremenom cilju i najvišem idealu: *postati bogočovjekom.*

28

•

Prijelazni stupanj između prehrane mesom i voćem

Kao što znamo, *idealna hrana* za sadašnjeg zemaljskog, civiliziranog čovjeka nikako nisu proizvodi životinjskog porijekla, nego se ona može naći među biljnom hranom. Od te hrane najčišće i najplemenitije je jestivo voćno meso, ali budući da se ono nalazi previsoko za gore spomenuto biće, još uvijek ne može biti jedini izvor njegove prehrane. On mora potražiti ostale biljne proizvode kako bi nadoknadio ono što mu nedostaje. Ti se proizvodi mogu podijeliti u tri kategorije, na *sjemenke*, *korijenje* i *lišće.* U prvu kategoriju pripadaju proizvodi koji se sastoje od jezgre biljaka, sjemenki i oraha, kao što su kruh, brašno, palenta, jezgra oraha, zajedno s različitim bezmesnim jelima od mahunarki, juhama od graška itd. Drugoj kategoriji pripadaju proizvodi koji su sačinjeni od korijenja biljaka, što znači jela koja su napravljena od krumpira, mrkve, pastrnaka, cikle, celera ili ostalog jestivog korijenja. Treća kategorija uključuje sva jela koja su napravljena od listova i stabljike, na primjer salate, jela od povrća, različita bezmesna jela od kupusa i slično.

Pojedinci koji žele napustiti prehranu mesom bit će upućeni potražiti svoju hranu među gore spomenutim proizvodima ili jelima, koja čine veliki prijelazni stupanj

između prehrane mesom i voćem. Nije moguće navesti što bi on trebao jesti ili izabrati od sve te hrane, jer o tome uglavnom treba odlučivati sam pojedinac. S obzirom na to da je velika većina ljudi na zemlji nezdrava i zbog toga se samo mogu smatrati "pacijentima", vrlo je individualno što će netko podnositi od hrane. Ono što neki čovjek podnosi može vrlo često biti loše za drugoga. Nadalje, mentalni stav ima odlučujuće značenje. Organizam duhovno prosvijetljenog i ljubećeg bića u većini će slučajeva vrlo teško moći probaviti čvrste i grube proizvode od korijenja, isto kao što to ponekad može vrijediti za grube orašaste proizvode. Takav će organizam, prema tome, moći podnijeti samo blaže i profinjenije vrste hrane. Zato se jedino može preporučiti da početnik vegetarijanac pažljivo isproba i prati posljedice ove ili one hrane spravljene od biljnih proizvoda kako bi ustanovio što mu posebno odgovara. Svatko mora pažljivo odabrati hranu koja mu ne izaziva nikakve neugodnosti i čiju probavu, takoreći, ni ne primjećuje. Ovdje će možda netko reći da može vrlo lako probavljati hranu životinjskog porijekla, ali na to moram odgovoriti da je zapravo samo pitanje vremena koliko će imati tu sposobnost, jer ona postoji samo zahvaljujući snazi navike uslijed naslijeđene tradicije. Gubitak energije koji dotični pojedinac mora nadoknaditi prilikom konzumiranja hrane životinjskog porijekla, prije ili kasnije će rezultirati posljedicama u obliku ove ili one organske bolesti.

Sjemenke, korijenje i listovi sadrže u određenom stupnju, poput životinjskih proizvoda, mnoštvo životnih

A-jedinica, čija namjena, kao što je već spomenuto, nije asimilacija u obliku hrane u organizmu. Tijekom asimilacije u organizmu ovdje spomenutih proizvoda također će se morati savladati određeni otpor, budući da se organizmi spomenutih životnih jedinica prvo moraju ubiti i razgraditi prije nego što se životne B-jedinice unutar njih mogu osloboditi i žive prenijeti u organizam kao hrana. Budući da životne A-jedinice u biljnoj materiji nisu ni blizu tako brojne i tako napredne kao životne A-jedinice u životinjskim proizvodima, miris njihovog procesa razlaganja i truljenja nije ni blizu tako oštar i prodoran kao prilikom razlaganja životinjskih proizvoda. To zapravo znači da izmet nije ni blizu tako smrdljiv ili otrovan nakon konzumiranja biljnih proizvoda kao što je slučaj nakon konzumiranja životinjskih proizvoda. *Prema tome, načelo ubijanja je u puno manjoj mjeri prisutan kod biljne prehrane nego kod životinjske; to ne predstavlja tako veliko kršenje pete zapovijedi, pa se i stoga može smatrati da pripada višem stupnju svijesti.*

29

•

Grubi ili teže probavljivi biljni proizvodi kuhaju se i dalje

Budući da ovdje spomenuti biljni proizvodi sadrže životne A–jedinice koje trebaju biti ubijene kako bi se mogle osloboditi životne B–jedinice, ljudi su počeli koristiti kuhanje kao način ubijanja, jer zbog sve veće finoće postaju sve manje pogodni za izvršavanje procesa ubijanja. Ono što organizmu preostaje obaviti jest samo proces truljenja ili razlaganja. Organizam je za tu svrhu opremljen probavnim organima tako da se ovaj proces može izvršiti na umjetan način.

Osim kuhanja, ljudi su još izmislili i pečenje kao poticanje procesa ubijanja ili uništavanja životnih A–jedinica. Taj način uništavanja nije preporučljiv. Istina je da taj proces potiče ubijanje životnih A–jedinica, ali također u velikoj mjeri pretvara njihove leševe u zagorene tvari ili pepeo. Taj je proces vrlo nepovoljan za organizam jer je on stvoren samo za obradu organskih tvari – leša, ali ne i za preradu pepela. U domaćinstvima budućnosti izbjegavat će se bilo kakvo pečenje. Sasvim je drugačiji slučaj s kuhanjem. Ono ne pretvara proizvode u ugljen ili pepeo, već samo oslobađa organizam od procesa ubijanja životnih A–jedinica. Ono će se, prema tome, održati sve dok ljudi budu morali koristiti

grube biljne proizvode u kojima su životne B–jedinice učahurene u životnim A–jedinicama. To, naravno, ne mijenja činjenicu da danas postoje ljudi čiji su organizmi toliko grube prirode da oni sami mogu izvršavati proces ubijanja i na taj način, neko vrijeme, izbjegavati kuhanje i jesti proizvode kao sirovu hranu. No, time se ništa ne postiže s moralnog stajališta, budući da životne A–jedinice koje nisu ubijene kuhanjem ili na neki drugi umjetan način, ipak mora ubiti organizam kako bi se mogle osloboditi životne B–jedinice koje su prava hrana. Nadalje, činjenica je da se organizam razvija prema sve profinjenijem stanju. Vidimo da primitivan čovjek može jesti sirovo meso i grubo korijenje i može u puno većoj količini jesti sirove proizvode nego profinjeni, civilizirani čovjek. Prema tome, kad bi takvo biće prešlo s kuhanih na sirove proizvode, to bi u slučaju najgrubljih i najteže probavljivih biljnih proizvoda predstavljalo korak unazad.

Ali, na sreću, razvoj ne ide unazad. On se kreće u smjeru profinjavanja organizma i time ga čini sve manje i manje pogodnim za izvršavanje procesa ubijanja, dok ga u isto vrijeme u odgovarajućem stupnju vodi prema čistom voćnom mesu, koje, kao što je već spomenuto, predstavlja *idealnu sirovu hranu* za čovjeka.

VIBRACIJE IDEALNE HRANE

Okrugla figura u gornjem lijevom kutu označava ljudsko biće kao životnu jedinicu. Stepenasta formacija na desnoj strani označava jedan dio evolucijskih stepenica svih živih bića. Najniža stepenica označava zonu evolucije u kojoj se nalaze grabežljive zvijeri. Sljedeća stepenica predstavlja zonu kojoj trenutno pripada zemaljski čovjek. Sljedeća stepenica simbolizira područje carstva pravog čovjeka. Na najnižoj stepenici na desnoj strani prikazana je jedna od životnih jedinica koja sačinjava mesne proizvode koji su hrana grabežljivih zvijeri. Životna jedinica na sljedećoj stepenici predstavlja jednu od životnih jedinica koje čine sjeme, korijen i list, koji su pravi i glavni izvor prehrane za zemaljskog čovjeka. Treća životna jedinica pripada voćnom mesu koje je najviša hrana u prvoj zoni carstva pravog čovjeka.

Tamno područje na simbolu životne jedinice mesa je onaj dio koji se sastoji od životnih A–jedinica, ili od životnih jedinica koje nisu pogodne za unošenje u obliku hrane u organizam i za koje to unošenje znači smrt. Zato te životne jedinice pružaju otpor unošenju na prirodan način. Njihova je zajednička vibracija, prikazana na slici u obliku cik–cak linije, stoga presnažna za ljudski organizam, čija je vibracija prikazana na sljedećoj stepenici u obliku iscrtane cik–cak linije. Ako pogledamo simbol za životnu jedinicu na istoj stepenici, vidjet ćemo da je ovdje tamno područje relativno manje nego kod životne jedinice mesa. To znači da životne A–jedinice nisu ni približno tako brojne kao životne

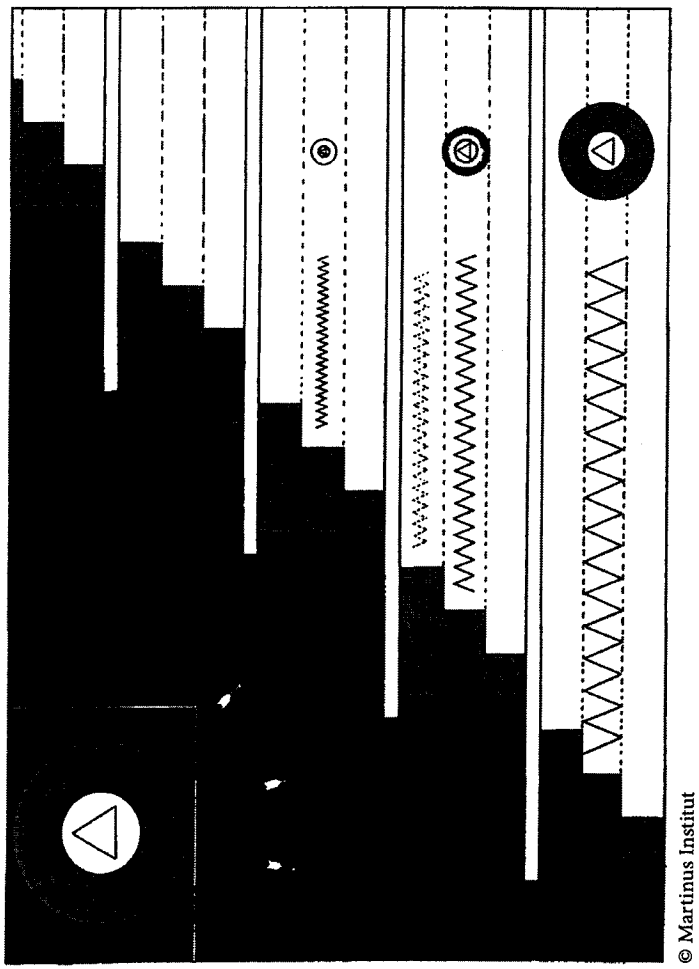

© Martinus Institut

B–jedinice. Budući da proces ubijanja, kao posljedica toga, nije ni približno tako velik prilikom unošenja tih proizvoda u organizam, upravo je to odlučujuće da je više etično, više u skladu sa zakonima postojanja za napredno ljudsko biće korištenje tih proizvoda za hranu, isto kao što je njihova vibracija, kao što se vidi na slici, puno bliža vibraciji ljudskog organizma od vibracije životne jedinice mesa.

Na sljedećoj stepenici vidimo da simbol za životnu jedinicu voća nema nikakvo tamno područje. To znači da ovdje nema životnih A–jedinica. Postoji, međutim, mali postotak životnih B–jedinica u kori voća koje se ne mogu asimilirati u organizmu, ali one prolaze kroz organizam neoštećene i žive. Sve su preostale životne jedinice žive asimilirane u organizam i u njemu nastavljaju svoj prirodni razvoj. Prema tome, te životne jedinice neće u ljudskom organizmu uzrokovati nikakav neprirodni otpor. Budući da je on, međutim, zbog snage navike koje uključuje meso i grubu biljnu hranu, uvježban manifestirati mnogo veću snagu nego što je potrebna za asimiliranje voćnog mesa kao hrane, vibracije su tog organizma, kao što se vidi na slici, malo presnažne za voćno meso, pa zato ono još uvijek ne može biti glavni izvor prehrane za zemaljskog čovjeka. Na slici je to označeno tako da je cik–cak linija voća nešto manja od cik–cak linije vibracija čovjeka.

Od simbola koji predstavlja čovjeka kao životnu jedinicu u gornjem lijevom kutu idu prema dolje tri iscrtane crte, svaka prema svojoj stepenici. To simbolizira činjenicu po kojoj se područje prehrane zemaljskog čovjeka proteže od životnih jedinica mesa, preko sjemenki, korijena i listova do čistog voćnog mesa. Od svih njih, laganiji ili blaži

oblici korijena, sjemenki i listova predstavljat će, prema tome, privremenu idealnu hranu za zemaljskog čovjeka. Ovdje se mora uzeti u obzir sve veće privikavanje na voćno meso koje će postati idealna hrana isključivo za savršenog ili potpuno razvijenog čovjeka u prvim zonama carstva pravog čovjeka i time ga učiniti božanskim kandidatom za buduće još više zone u kojima će ta hrana ponovno biti zamijenjena stopostotnom "zračnom prehranom". Pluća će na taj način konačno preuzeti čitav proces prehrane, a čovjek će tada ostaviti iza sebe sve grube fizičke oblike postojanja i doći u područje u kojem se njegov organizam više neće morati hraniti leševima kroz proces truljenja ili raspadanja, neće više morati biti septička jama ili sredstvo za prijenos smrdljivog izmeta ili otpadnih proizvoda, nego manifestacija činjenice da je tu uzvišena stvaralačka snaga ljubavi nadišla sve poteškoće ili sve oblike nevolja koje danas vežu čovjeka za primitivnu sferu bolesti.

30

•

Zašto će čisto voćno meso biti hrana budućeg čovjeka

Ovime smo obuhvatili najvažnije, glavne analize prehrane zemaljskog čovjeka. Te su nam analize pokazale da je hrana koja se sastoji od biljnih proizvoda *idealna hrana,* ili hrana koja je u najvećem skladu s najvišim moralnim zakonima i s novim pogledom na svijet. *Od tih proizvoda voćno je meso najuzvišenije* jer sadrži vrlo mali broj životnih A–jedinica, dok u odgovarajućem stupnju prevladavaju životne B–jedinice, za koje je od životne važnosti da budu asimilirane kao hrana u organizmu. Prema tome, konzumiranje čistog voćnog mesa bit će u skladu sa ispunjavanjem velike zapovijedi ljubavi, i isključivo će zbog toga postati hrana za savršeno biće ljubavi ili za budućeg čovjeka. Budući da zemaljski čovjek još nije dosegao takav stupanj razvoja, nego se još uvijek nalazi na putu prema tome, on još ne može u potpunosti živjeti od voćnog mesa već mora, kao što je već spomenuto, jesti proizvode koji su u vezi s načelom ubijanja. No, napretkom moralnog razvoja ili rastućom humanošću, zemaljski se čovjek sve više i više udaljava od životinjske prehrane i kreće se, svjesno ili nesvjesno, prema već spomenutoj najuzvišenijoj hrani. Međutim, taj prijelaz nije skokovit, nego takav da se organizam postupno privikava na proizvode koje smo opisali kao idealnu hranu za današnjeg čovjeka.

31

•

Nekoliko naputaka vegetarijancima početnicima

Moja misija i zadatak nisu davanje uputa za kombiniranje vegetarijanskih proizvoda ili za pripremu vegetarijanskih jela, budući da u tom području danas postoji brojna literatura s tablicama i kemijskim analizama koje su napisali sposobni stručnjaci. Ja samo mogu predložiti da jela budu što jednostavnija. Uživajte u njima po mogućnosti bez jakih začina i u potpunosti izbjegavajte "velike obroke" s puno jela i svim nepotrebnim alkoholnim ili otrovnim pićima i slatkim desertima. Jedno ili najviše dva vegetarijanska jela i čaša vode ili voćnog soka ne opterećuju organizam i dovode do najvišeg stupnja zdravlja i fizičke dobrobiti. Vegetarijancu početniku može se preporučiti zdravo, svježe mlijeko budući da se ono, poput voćnog mesa, sastoji uglavnom od životnih B-jedinica. Nemojte, međutim, zaboraviti da ovdje spomenuta idealna hrana za zemaljskog čovjeka nije krajnji cilj, nego razvitak ide dalje i nalaže postupno napuštanje grubih biljnih proizvoda, isto kao što se sada trebaju napustiti životinjski proizvodi od mesa i krvi. Razvoj ljubavi vodi čovjeka prema održavanju njegova života proizvodima za čije životne jedinice njihova asimilacija kao hrana u organizmu znači nastavak života, i kod kojih uslijed toga nema manifestacije načela ubijanja.

32

•

Narkotici, opijati i stimulansi nisu prava hrana

Prije nego što završim ovu knjigu o idealnoj hrani, volio bih istaknuti da postoje i "stimulirajući izvori prehrane" napravljeni od biljnih proizvoda koji se nikako ne mogu smatrati hranom. U tu kategoriju pripadaju svi snažno stimulirajući narkotici. Oni se ne mogu smatrati ispravnim izvorima prehrane zbog činjenice da imaju presnažne vibracije, vibracije koje su puno snažnije od vibracija čovjekovog organizma, i zbog toga uzrokuju vibriranje organizma u skladu s njima. *Budući da je posljedica toga stimulacija, opijenost i neosjetljivost ili gubitak samokontrole i potpuno fizičko i mentalno uništavanje pojedinca, ti "stimulansi" pripadaju primitivnom stupnju svijesti, a nikako ne mogu pripadati području u kojem dolazi do pravog prožimanja sa svetim duhom ili trajnog iskustva uzvišene svijesti.*

33

•

Kada čovjek nema ljubavi prema mikroskopskim bićima koja čine "materiju" u našem organizmu

Sada je još samo ostalo za reći kako je svrha ove knjige *pokazati da čovjek ukoliko želi postići potpuno sretnu sudbinu mora naučiti voljeti ne samo svoje bližnje i ostale vidljive i opće poznate vrste ili oblike živih bića, nego još mora i naučiti primjenjivati veliku zapovijed ljubavi u svojem odnosu prema onim oblicima života koji u materijalnom obliku izmiču našem fizičkom vidu i koji čine mikrokozmos u našem vlastitom organizmu; samo na taj način se možemo nadati istoj dobroti ili uzvišenom postojanju od strane velikog makrokozmičkog bića u čijem smo organizmu mi sami mikrokozmos. Dakle, moja je želja bila pružiti svojim čitateljima razumijevanje činjenice da bez ljubavi prema milijardama malih, mikroskopskih, punopravnih stanovnika našeg organizma, apsolutno nema savršenog ispunjavanja pete zapovijedi, apsolutno nema preduvjeta da budemo savršeni instrument u božanskom planu svijeta, u božanskom poretku jedinki, u božanskoj svijesti. Bez toga pojedinac još uvijek mora biti bolesno* i *nesavršeno biće, ograničeno na niže oblike postojanja, još uvijek zadovoljan time da bude puka sjena postojanja čije bi mentalno svjetlo zapravo trebao biti.*

Do sada izdana Martinusova djela na hrvatskom jeziku

MISTERIJ MOLITVE
IDEALNA HRANA
SUDBINA ČOVJEČANSTVA
PUT U RAJ
KROZ VRATA SMRTI

U pripremi

LOGIKA
LIVETS BOG (KNJIGA ŽIVOTA) I. DIO
VJEČNA SLIKA SVIJETA I. DIO

TELEdisk d.o.o.
Potočnjakova 4, 10020 Zagreb
tel: 01/6683-630
www.teledisk.hr.